

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

கோயிற் றலம்பகம்

என்கின்ற

திருவரங்கக்கலம்பகம்

மூலமும்-உனாயும்.

இ ி து

அழகியமணவாளதாசர் என்கிற

தி ள் வி ய க வி

பள்ளைப்பெருமானையங்கா ரவர் டன்

அருளிச்செய்தது.

கோ கு லா பு ர ம்

அருணாஜல முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டது.

தி ரு ப் ப தி

இரத்தினமுதலியாரவர்களது

கலைக்கியானமுத்திராட்சரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1896.

சென்னை பெத்துநாயக்கன் பேட்டை
முத்துகிருஷ்ணன் விதி 34-வது நெம்பர்

உ
கடவுள்துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகல கனவான்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவ தியாதெ
னில் சென்னை - பெத்துநாயக்கன்பேட்டை முத்துகிருஷ்ணன் வீதி
34-வது நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் கலைக்கியான முத்தியா
க்ஷாசாலைத்தலைவராகிய அடியில்கண்ட என்னிடத்தில் இரணியநாட
கம், கெங்கையம்மநாடகம், சயிந்தவநாடகம், பதினட்டாம்போர்
நாடகம், (வெங்கட்ராம உபாத்தியாயர்பாடிய) அர்ச்சந்திரவிராசம்,
முத்தையவிலாசம், அடியில்கண்ட புஸ்தகம் இன்னும் பலவித தமிழ்
தெலுங்கு கிரந்தம் முதலிய வைத்ய சோதிடங்களு விஷி சாசனமாக
வும் விற்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அகஸ்தியம்மாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெருநூலாகிய நானுகாண்ட

வயித்தியகாவியம், துடா, விலை அனு 0 2 0

சை புத்தகம் கிளேஸ்கடிதத்தில்

கலிக்கோபைண்டு விலை ரூ 1 0

போஸ்ட்சார்ஜ் 0 0

வி. பி. மார்க்கமாய் பெற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு 1 0

தர்மாங்கதவிலாசம், விலை அனு 0 0

சோதிடசந்திரநாடி. 0 1 0

10-புத்தகம் மொத்தமாய் வாங்கினால் 1 - புத்தகம் கூன்
கொடுக்கப்படும்.

பதில் வேண்டுமேவர் ரிப்பளே கார்டு அல்லது அரையனு
அனுப்பி தெரிந்துக்கொள்ளவும்.

இப்படிக்கி

தி - இரத்தினமுதலியார்

முத்துகிருஷ்ணன் தெருவு-34 வது நெம்பர்

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை

சென்னப்பட்டம்.

ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

திருவரங்கக் கலம்பகம்

மூலமும் - உரையும்.

தனியன் நேரிசை-வென்பா.

ஆழ்வார்முன் பின்னவர்க்கு மாமறைதந்தார்தமிழால்
வாழ்வார் மணவாளர் மான் பவருட்-டாழ்வாரும்
எம்போ வியர்க்கு மிரங்கியரங்கக் கலம்ப
கம் போத நல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும்பொருளைக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்
குந்துறையினோக்கோ. டென்னோக்குங்காண விலக்கியமாவதன்றியி
திலிபெட்டோர். நன்னோக்கும் புத்தியும்பத்தியும்பெறுவர் முத்தியு
ண்டாநானென்சொல்கேன், பன்னோக்க மணவாளர்பகரம்பக் கலம்
பகத்தைப் பாரீர்பாரீர்.

காப்பு-கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

மறைப்பாற்கடலைத்திருநாவின் மந்தரத்தாற்கடைந்து
துறைப்பார்படுத்தித்தமிழாயிரத்தின்சுவையமிர்தன்
கறைப்பாம்பனைப்பள்ளி யானன்பரீட்டங்கனித்தருந்த
நிறைப்பான்கழலன்றிச் சன்மவிடயக்குநிழலில்லையே

என்றவிக்கவிமுதல் நான்குவியுந் துணிகவியாகமுற் கூறப்பட்டன
அவைவருமாறன்றியுந் திருவரங்கேசனுடைய சரித்திரங்கனையுந் திரு
வழகின்-அவையவங்களைஎடுத்துக்கொண்டு (வெண்பாலைக்கும்புய
ந்,கவம்வண்டம்மாணைப்பாண்மதங்கி, கைக்களை சிற்றாசல்கனிமடக்கு
மித்தமறங்காஸுத்தழையிங்கல்-சம்பிரதங்கார் தூதுகோலுங் கலம்ப

கத்தின்கூறு-என்னும் இக்கலம்பகம்-பாட்டியலில்-வித்துவகுரோமணியாய் விப்பிறவிலோத்துங்கராய் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய அழகிய மணவாளதாசனுவர் தொகுத்துச்சொல்லுஞ் சூத்திரமிது வாதலானும் முனிபுகவராகிய அகஸ்தியார்த் சொல்லப்பட்ட அநந்தமிழ் மொழி வழக்கமாதலானுங்கற்கு மலர்கருத்திற்கும் நாதர்குஞ்சொற்கு வை-பொருட்சுவை-தோன்றச் செய்தமையாணம்-இம்மை மறுமையென்னு மிருமைக்குத்துணையாய் நன்னெறிபயக்கு மென்பதனும் உடையெழுந்தவேண்டி விரும்பினமையால் சிற்றறிவுடையேநாதலால் என்னறிவினில் அறையுமில்க்கியங்களுட்சிறிது மறிந்தநானன்றே-ஆயினும் நன்மையால்பயனறிந் தீடேறவேண்டுமென்னுமாசையெனக்குமென்சொல்வழிகளாது வாதிக்கத் துடங்குதலால் நீரளவேயாகுமாம் நீரம்பற்றாங்கற்ற நூலளவேயாகுமாம் நுண்ணறிவு என்பதுவும் (தொட்டனைத்துறுமணற்கேணிமாந்தற்குக் - சுற்றனைத்துறுமறிவு) என்பதுவும்போல யானறிந்தவளவின் - உடையெழுதினேனாதலால் இவ்வாறெழுதியவுனாகொண்டு திருவாங்கேசருடையசிறப்பினைச்சொல்லும் வேறுமுள்ள நூல்களைக்கொண்டு முழுதுணர்ந்தஅந்தணர்முதலிய முதறிவோர்சொல்லும் உபகேசமுறைமையைக்கொண்டும் இதன்பொருளினது விரிவெல்லா மறிந்துகொள்க.

இதன்பொருள்.

இருக்குவேதம் ஏசுவேதம்-சாமவேதம் அதாண வேதமென்று சொல்லாவின்ற நான்குவேதமாகியதிருப்பாற்கடலைதம்முடையதழகியநாலாகிய மந்தாகிரியென்னுமத்தினுலேகடைந்து இயலிசை நாடகமென்னுமுத்தனா முதலாகிய துனையினிடத்திற்சேர்த்திய தென்கலையின்முதன்மைபெற்ற ஆயிரப்பிரபந்தமான வதிகாசமிருந்த அமிர்த்ததைக்கரியவிடத்தைக் கண்டத்திலுடைய கட்செவியாகியவணையிற்பள்ளிகொண்டருளிய ஸ்ரீரங்கநாயகனுடைய திருவடிக்கண்பாளர் கூட்டமுழுது மனங்கனிகூர்ந்து பானம்பண்ணப் பரிபூரணமாக நிறைக்கப்பட்ட நம்மாழ்வாருடைய திவ்வியஸீபாத பற்பரிழல்அல்லது பிறக்கிறதமிழர்க்கிறதுமாருத் நமதிருவினை வெப்ப வேதனையால் வந்தவிடாயானது தீருகற்குப் பெகியாதவேறு நிழல்காணே நென்றவாறு.

வேதங்கொகுத்துத் தமிழ்பாடல்செய்த கிமலன் பொய்கைப்பூகண்மயிலையர் கோன்புகட்சேரன் புத்தூரன் ரெண்டர் பாதந்தருத்து கண்மாமழிசைக்கு மன்பாணன் மங்கை நாதன்மதுரை கவிக்கோதை பாதங்க னன்னுதுமே.

எ-து முன்கூறப்பட்ட நான்குவேத சாரத்தையுந்தொகுத்துத் த
மிழ் பொழிப்பாடலாகச் சாற்றியருளிய திருமலநாகிய சடகோபாழ்
வார் பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் குலசேகராழ்
வார் பெரியாழ்வார் தொண்டராசப்பொடிபாழ்வார்திருமழிசையாழ்
வார் திருப்பாணாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் மதுரக்கியாழ்வார் என்
னுமியர்கள் பாதமலரைப் பரமென்றடைந்து வாழ்வாபென்றொறு.

பிடிக்கும்பா சமயக்குலகிழமும் பிளிரவெகுண்
பிடிக்கும்சூத்சிங்க வேறனையானெழு பாருமய்யப்
படிக்கும்புசுழெழ்கு ராமானுஜமுனி பங்குணமும்
வடிக்குங்கருத்தினர்க் கேதிருமாமணி மண்டபமே.

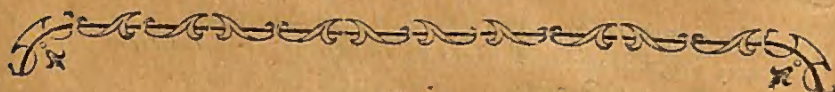
எ-து தங்கள் தங்கள் சமையமே சமையமென்னு மதானுசாரமாக
வேறில்லையென்று பிடிவாதமாகப்பிடித்துப்பேசப்பட்டதையாய்கம்
வைசேடிகம் உலகாயுதம் மயகசம் அருகம் அந்தமுதலாகியபரசமை
யமாகிய யானைக்கூட்டங்களை ன்றிட்டலற இடிமுழக்கப்போல்க்கெற்
சிக்கிற கண்டத்தொனியையுடையவொரு ஆண்கங்கம்போலப் பராக்
கிரமமுடையவர் பூலோகம்-புவலோகம்-சுவலோகம்-மகாலோகம்-க
னாலோகம் தவலோகம் சத்தியலோகமான மேலேழுலோகமும் அத
ல விதல சுதல நிதல நிராதல தராதல மகாதலமான கீழேழு லோக
முஞ்சொல்லித் துதிக்கும் புகழினையுடையவராகிய வெப்பிராமானுஜ
முனிசுரநாருடைய பலபல குணதிசயங்களையும் நானினுக்கிரக மூந்
வடித்துச்சொல்லுங் கருத்தினையுடையபேர்களுக்கும் அதன்றி மற்ற
பேர்களுக்குக்கிடைக்குமோ வைகுந்தத்திற் திருமாமணி மண்டபம
கிய முத்திமண்டபமென்றவாறு.

வானிட்டகீர்த்தி வளர்கூறத்தாழ்வான் மகிழ்வந்த
தேனிட்டதாரநம் பெருமாள்குமாரர் சிவனையன்
தானிட்டசாபந் துடைத்தாளரங்கர் சங்காழியும்
நானிட்டனென்றருள் பட்டர்பொற்றாளுக்கி நந்தமக்கே

எ-து வானுலகமளாவிய கீர்த்தியான தவளாரின்ற சுறத்தாழ்வா
ருடைய திருவுளமகிட்சிபடையத்தக்கதாகியபகவாய்வாதவர் அத்
மன்றியும் வண்டுகள்படியப்பட்ட மணமாணிகரித்தருளிய எரக்கநா
காருளா லுதையஞ்செய்கையால் நம்பெருமான் குமாரனெய்யமு
பேர்சொல்லப்பட்டவர் சிவனாவார் பிரமதேவனுடைய சிவசை
தைத்தமையால் பிரமதேவனிட்ட சாபத்தைத் தீர்த்தவாகிய திருவ

ரங்கேசருடைய அடையாள முத்திரையாகிய சங்கு சக்கரத்தை என
நிரண்டு புயத்திலுந்தரித்து நானிட்டநாக முந்தின்றிரங்கி யிரட்சித்த
ருளிய பராசபட்டர் வியாசபட்டர் என்பவர்களுடைய பொற்பாத
மே நமக்குக்கெதியென்று போற்றல்செய்வா மென்றவாறு.

துதிசவி-முற்றும்.

தூ ல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை-எட்டடித்தரவுகள்-உ.

சீர்பூத்தசெழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கும்
நீர்பூத்தகிருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிறப்பறவைபுறங்காப்பச் சேனையர்கோன்பணிகேட்ப
நறைப்படலைத்துழாய்மார்பி னுயிறுபோன் மணிவிளங்க
அரியதானவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரியமால்வரை முளரிக்காடன்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான்மறை பரவப்பாற்கடலுற் பருமணிச்சூட்
டாயிரவாய்ப்பாம் பணைமேலறிதுயில் னினிகமர்ந்தோய்
மண்ணகந்துயர் நீக்கவானகந் தொழுதேத்துக்
கண்ணகன்சோனாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புள்ளினத்துப்
பம்புகதிர்விசும் பிரவிபகம்புரவி வழிவிவங்கு
செம்பொன்மொழிலே முடுத்திருவரங்கப் பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற்றக மெஞ்சுமணிக் கதவுநீள்வாயின்
மாணிக்கவெயில்பாப்பும் வைரமணி விமானத்துள்
மின்னிலங்குதொடி வலயன்வலக்கை கிழ்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத்திசை நோக்கத்திருநயன் துயில்வேய்க்கேள்

எ-து சீர்மைபுஞ் செழுமையும் விளங்கியசெவ்விய தாமரையாகிய
அழக்பவாசனத்திலீற்றிருக்கத்தக்ககுண்முண்டானசீதேவியும்பூமா
தேவிபுர் திருவடித்தாமகைகளைத் தங்கள் கைகளினால் வரும்படியாக
வுஞ் சிறக்கின்புடைய பறவைவேந்தாகிய கருடன் கடைப்பறங்காத்
திருச்சவும் சேனாழகலிபானவர் ஏவற்றொழில்கேட்டு நிற்கவுந் தே
ன்பொருந்திப் னளவமாலையணிந்தருளிய திருமார்பிலே இளஞாயிறு
தித்தது மீபாலகொணற்கொழுமிழ்ந்து கவுஸ்துயாபடிமணியானதுவி

எங்கவும் யாவராலும் வெல்லுதற்கரிய அசுராதியனைக் கடிந்துவெ
ன்ற-சங்கு-சக்கரம்-தண்டு-வாள்-கோதண்டமாகிய பஞ்சாயுதங். எரு
பக்கமும்நின்று விளங்கவுந் கருமைபெற்றவொருபெரியமலையானது
கமலவனமாகப் பூத்துக்கிடந்ததுபோல் அடிதுடங்கிப் பாயிரமாகநா
ன்குவேதமும் மும்முறை முறையாகப் பாவிப்போற்ற்செய்ததிரு
ப்பாற்கடலிலே பெருமைமிக்க மாணிக்கமணிகளைப் பனாமுடியிடத்
துண்டாகிய ஆயிரம்வரையுமுடைய வராவணையின்மேல் யோகநி
த்தியாயுலினிதாசலமர்ந்தவனே அப்படியமர்ந்ததமன்றி மண்ணுல
கத்திலுள்ளதுன்பமெல்லா மகவும் விண்ணுலக முழுதுந்தொழுது
தோத்திரஞ்சொல்லவும் இடம்விசாலமா டகண்டகாவேரித் தீர்த்தத்தி
லேவெண்மணற் சூன்றினிடத்திலே நெருங்கிய கிரணங்கனையுடைய
ஆகாயத்திலேவரப்பட்ட சூரியன்றேறிற் கட்டியபச்சைக்குதினாகள்
உயர்ச்சியினாலே வழிவிலங்கிப் பங்கத்தேபோகாநின்ற செம்பொன்
னிணற்செய்த சத்தப்பிரகாரஞ் சூழ்ந்த திருவாங்கமாகிய பெருமை
மிக்க கோயிலினிடத்திலே ஆணிப்பொற்றகட்டினால்மேய்ந்து நவம
ணிகளிழைத்த கபாடனம்நீண்ட திருவாயற்படிக்குள்ளாய் மாணிக்க
மணிகளின் சோதியாகிய வெயிலெறிக்கும் வச்சிரமணியா லமைத்த
பிரணவாகாரமான விமானத்தின்மேல் மின்னற்கொடிபோ லொளிவி
ளங்கிய கொடிமுதலாகிய வாசுவலையமணிந்த அழகின்மீசக வலது
திருக்கையைத் திருமுடிக்கீழே கொடுங்கையணையாகக்கொடுத்துதெ
ற்கின்கணுண்டாகிய இலங்கைத்திசையைநோக்கித் திருக்கண்வளர்ந்
தருளிபுகவாமி அடியேன்சொல்லும் விண்ணப்பங் கேட்டருள்வாயா
கவேண்டிய தென்றவாறு.

இவை-ஈரடித்தாழிசைகள்-௬.

தேவராய்தேவர்க்குந்தெரியாதவொளியுருவாய்

மூவராய்மூவர்க்குண்புதல்வனாய்நின்றேராய்நீ

போற்றுவார்போற்றுவதுன்புகழ்ப்பொருளேயாதலினால்

வேற்றுவாசகமடியேன்விளம்புமாறறியேனால்

பணித்தடங்கா திமையவர்க்கும்பங்கயத்தோன்முதலோற்கும்

பணித்தடங்காபுகழடியேன்பணித்தடங்கற்பாலதோ

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கும்

ஆங்கடவுளையென்றாலுனக்குவியப்பாமோ

அனைத்துலகுமனைத்துயிருமமைத்தளித்துத் துடைப்பதுநீ

நினைத்தவினையாட்டென்றானின்பெருமைக்களவாமோ

கருகரியவுயிர்க்குயிராய்க்கரந்தெங்கும்பாந்துறையு
ஒருதனிநாயகமென்றனுன்புகழ்க்குவரம்பாமோ

எ-து தேவர்களாய்த்தோன்றி அப்படியேதோன்றிய தேவர்களுக்
குங்காணப்பட்டாத ஜோதிவடிவமாயிருந்தருளியபிர்மாவின்னு ருத்தி
மெனன்று மும்மூர்த்திவடிவமாய்த்தோன்றி அப்படியேதோன்றியமூவர்
க்குமுதல்வனாகிய மூலசாரணனாய் நின்றவனும் நீயே-உன்னைத்தோ
த்திரஞ்செய்யப்பட்டவர்கள் தோத்திரஞ்செய்வ துன்னுடைய புகழ்
சேர்ந்தபொருளன்றி மற்றொன்றில்லாமையால் வேறொரு வசனமா
யடியேனெடுத்துச்சொல்ல வழியறிந்திலேன் பெருமைபெற்றசெவி
யிலே குண்டலமாகப் பாம்பையணிந்த ஈசரனுக்கும் நாயிக்கமலத்தி
ற்பிறந்த பிர்மாமுதலான பேர்களுக்குஞ்சொல்லி முடியாதபுகழ்கீர்த்
தியை அடியேனாற்சொல்லி முடிக்கப்படுவதோ யாங்களேதெய்வமெ
ன்று இறுமாந்திருக்கு மெந்தெந்தவுலகத்திலுள்ள தெய்வங்களுக்கு
ந்தெய்வமாகிய கடவுள்நீயேயென்று சொல்லுவேனாகி லதுகொண்டு
தான் உன்பெருமைக்கு அளவுசொல்லக்கூடுமோநினைவினால்நினைத்து
நிதானித்தற்கரிய சகலசீவராசிகளுக்குஞ் சருவேந்திரியாமியுமாய் ஒ
ளித்துச் சூக்குமவடிவர யெங்கெங்கும்நிறைந்திருக்கும் ஒப்பது மிக்
கதுமில்லாத வெருதனிநாயகமென்று சொல்லிப் புகழ்வேனாகிலு
முனதுபுகழாகிய பெருங்கடலுக்கு அதுவொருஅணையாகுமோஎ-து

இரவ-சாடி-அரங்கங்கள்-ஈ.

உருவெனவருவென வுளமென விலமென

அருவறையிடுதியு மறிவருகிலைமையை

இவரிவரிறையவ ரென்மனவுறுதியோ

டவரவர்தொழுவது சமயமுமருளினை

கடுவளிகனல்புனல் ககனமோடகலிடம்

உபேதிகதிரவ னுருவமுமருளினை

கடிமலாடியினை கருதினர்பெருருகென

அடிநடுமுடிவற வருள்பாகதியினை

எ-து உருவமென்றும் அருவமென்றும் உள்ளவெனன்றும் இல்ல
வெனன்றும் ஒன்றோடொன் றொவ்வாமற்றிடு மாறிச் சொல்வதே
யல்லாமல் இதிலொன்றை மெய்யென்று திடப்படுத்தி வேதமு
டிவிலேயு மறியப் படாத நிலைமையை புடையவனு மானாய் அது

வுமன்றி யாங்கள் வழிபடுங்கடவுளர் இவர்காணிவர்காணென்று திடப் படுத்தி வேதமுடிவிலேயும் அறியப்படாத நிலைமையை யுடையனுமானாய் அதுவுமன்றி சித்தத்துடனே அவரவர்தொழும்படிக்கீடாய் ஆறுசமைய பேதங்களை உண்டாக்கினவனுமானாய் அதுவுமன்றி நெடியதாகிப் சாற்று நெருப்பு தண்ணீர் ஆகாயம்பூமி சந்திரன் சூரியனென்று இச் சொல்லத்தக்க வடிவங்களை வகுத்தவனுமானாய் அதுவுமன்றிப் பரிமள மலரையொத்த உனது இரண்டு திருவடியையுஞ்சுந்தித்தவர் பெறக்கடவதென்று ஆதிமத்தியாந்த மென்பதில்லாமையாக அளிக்கப்பட்ட வதிரகசியமான பரகதியைப் பொருந்தினவனுமாக யிருந்தாயாகில் உன்னையாவராலறிந்து துதிக்கப்படுமென்றவாறு.

இவைபெயர்த்தும்-சாடித்தாழிசைகள்-ச.

ஒருநாலு முகத்தவனே லேகீன்று யென்பாதுன்
 றிருநாடி மலர்ந்ததல்லாற் றிருவுளத்தி லுணராயால் (க)

மேருகிரி யுடலவுணன் மிடல்கெடுத்தா யென்பாதுன்
 கூருகிரே னறிந்ததல்லாற் கோவேளீ யறியாயால் (உ)

பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியா யென்பாது
 வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன் றிருந்ததால் (ஈ)

அண்டமெலா முண்டையென்பா ரறியாதா ராங்கவைளீ
 யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் காற்றுவால். (ச)

(எ-து) ஒப்பற்ற சதுமுகனாகிய பிர்ம்மதேவனையும் உலகங்களை யும் நீ பெற்றாயென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது அழகிய நாபிக்கமலமே பெற்றதன்றி யுனது திருவுளத்திலே நீயறியாமே மகமேருகிரியையொத்த திரோகத்தையுடைய ஸிரணியாகூறுடைய பராக்கிரமத்தை அடக்கினாயென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது உனது கூறியநாமே யறிந்ததன்றி சுவாமியீயறியாமே சுவேதவராக வவதாரமாய் பூமியைச்சுமந்து வலிமையையுடையவனென்று சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லப்படுவது வெற்றியையுடைய உனது கொம்பிலே யொட்டி நின்று லொருசிறிய மணற்பொடியைப் பாரி ருந்ததன்றி மற்றொரு பாரவாசியாகக் காணப்பெற்றதல்லவே அண்டங்களுல்லாம் நீயுண்ணிப்பட்டுத் தன்னைச் சொல்லுவார்கள் அந்த அண்டங்களை யெல்லாம் நீயுண்ணித்துடங்குமளவில் அதுவுளக்கு லொரு கவனத்துக்குங் காணாமோ காணமாட்டா தென்றவாறு.

திருவரங்கக்கல்மபகம்-மூலமும்-உரையும்.

இவை நாதசீர்-ஓரடி அம்போதரங்கம்-உ.

நஞ்சமு மமுதமு நாகும் விமொய்

வஞ்சமு ஞானமு மறப்பு மாயினை

(க)

இருவினைப் பகுதியு மின்ப துன்பமும்

கருணையும் வெருளியுந் கருத்து மாயினை.

(உ)

எ-து கொல்விக்க நஞ்சமும்-பிழைப்பிக்க வமுதமும்-வேதனைப்படுத்த நாகமும் பரமரனந்தத்தையுடைய மோட்சமு மாயினதன்றி-வஞ்சிக்கவஞ்சமும்-அறிவிக்க அறிவும்-பிறப்பிக்க பிறப்புமாயினாய் அதுவுமன்றி இருவினைப் பகுதியாகிய பிறப்பிறப்பும் புண்ணியபாவமுஞ்சுகதுக்கமுமா-யவனவன்-எதுமுன்னிலையா யிரங்கவிரக்கமும் கோபிக்கக் கோபமும் குறிக்கக் குறிப்புமானாய் ஆகையாற் சகலமும் உன்னையிட்டகன்றதில்லை அதைவிட்டு நீயகன்றதுமில்லை யென்றவாறு.

இவை முச்சீர்-ஓரடி அம்போதரங்கம்-ச.

அலைகடல் வயிறு கலக்கினை, மவனரை மதுகை யடக்கினை

மலைகட களிநு வதைத்தனை, மலைதலை கவிழ வெடுத்தனை.

இவை-இருசீர்-ஓரடி அம்போதரங்கம்-அ.

மண்ணை விண்டனை, வெண்ணெ யுண்டனை

மருநி டர்ந்தனை, யெருத டர்ந்தனை

யுண்ணி னைந்தனை, யெண்ணி றந்தனை

யொருமை யாயினை, பெருமை மேயினை.

எ-து அலைகளையுடைத்தாய் யாவராலும் கலங்காத சமுத்திரத்தினுடைய வயிறுகலங்க வசையற்ற மகமேருவாற் கலக்கவுந் கலக்கினாய் அதுவுமன்றிச் சுரர்களுக்கிடக்கண் செய்கையால் அசுராதியர்களுடைய ஆன்மையை யடக்கவுமடக்கினாய் அதுவுமன்றிக் காதகனாகியசஞ்சலல் வந்துமலைக்கப்பட்ட குலையாபிடமென்னு மதயானையினுயிர்மாண்டு விழுவதைக்கவும் வதைத்தாய் அதுவுமன்றி துந்திரனாற் பெய்யப்பட்ட மழையைதடுத்துப் பசுக்குலங்களையும் ஆயர்கூட்டங்களையும் காக்கவேண்டி கோவர்த்தனகிரியின் கொடி முடியாகியது தலை தீழாய் மேலேயதன் விரிவுகுடையாயிருக்க எடுக்காமெடுத்தாய் அதுவுமன்றியும் பன்றியாக வடிவமெடுத்து முகக்கொப்பி லுலேகுத்தி மண்டலமுமுதும் பிளக்கவும் பிளந்தாய் அதுவுமன்றி ஆயர்ப்பாடியில்

அன்னையாகிய அசோதைதயிர்கடையும்போது கான்மனையிற் காயும் பால் பொங்கிற்றென்று நீயுண்ணுமுலையை வலிநிற் பறித்துவோடு கடையில் மத்தினுற் பாண்டத்தைபுடைத்து வெண்ணையையணைத்துள டுத்துண்ணவுமுண்டாய் அப்படியுண்டதுவுமன்றிப்பின் னும்காலினுற் றயிர்ப்பானையெல்லாந் தகர்த்துருட்டிக் கண்டாளடிக்கப் போறா னென்றுபயந்து மற்ருருநத்தி வீட்டிற்புகுந்து வெளரித்து அங்ங் முண்டானவரி யெட்டாமையால் உரல்வைத்தேறிக் கல்லினுற் குழி சையபுடைத்து வெண்ணெய் நெய்யெடுத்தாண்டு கூடவந்ததோழ ராநருக்குங் கொடுத்து பூனைக்கும்வழங்குமளவில் வேதமுந் தேடிக் காணாக சிழிபதிருவடிச் சுவட்டின்வழியேவந்து கண்டு வாய்மடித்து நெககித்தாம்பினு லுரலோடேபிணித்து மத்தினுலடிக்கவருகையில் அ வ்விடத்தில் முற் காலத்திலே காரதர்சாபத்தால் நனகடபான் மணிக்கி லெனென்றுங் குபேரன் பிள்ளைகளிரண்டும் மருதமரமாய் நிற்கிறசாப நீர இரண்டுக்கும் நடுவேதவழந்து அந்த மருதமரத்தை முறிக்கவு முறித்தாய் அதுவுமன்றிக் கவுசல தேசாதிபனான நக்கினசிற்தெல் ப வன் பெற்றசத்தியையென்னும் பெண்ணை விவாசஞ்செய்யும்பொரு ட்டா யார்க்குமுடங்காததாய்நின்ற யேழெருதுக்கு மேழாய்க் திருவு ரும்கொண்டுசென்று அவ்வேழெருதின் சவுரியவ்விடையையடக்கித் தள்ளவுந்தள்ளினாய் அதுவுமன்றி யென்றாக்கு ளெண்ணெய்போலெ ங்கும் நிறையவும்கிறைந்தாய் அதுவுமன்றி யிவ்வளவென்றோரிடக்க த்துக் கெட்டாமல் நிற்கவும்கின்றாய் அதுவுமன்றி யொன்றாகவுமானா ய்ப் பலவாகவுமானாய் ஆகையாலுனது திருவிளையாட்டின் செயலையா னென் சொல்லுவே னென்றவாறு.

எனவாங்கு-இது-தனிச்சொல்.

இது பதினான்கடி நிலைமண்டில ஆசிரியச்சரிதகம்.

மலர்தலை புலகத்துப் புலமைசான்ற

பதிம்மரும் பணித்த பாடலோதை யொடு

முதுமறை தறங்க முரசு மார்ப்ப

வலம்புரி பிளிறும் பெலம்புரி கோயி

லாழியஞ் செல்வ வாதியம் பரம

வாழி வாழி மாயோய் வாழி

கெடியோய் வாழி தின்மட்டெட்ரான்

யடியோன் வேண்டு வதென புகழ்க்கேள்

பூவரு மயன்முதல் யாவரு மறியா
 மூவுல களந்தனின் சேவடி வாழ்த்தித்
 தொழுததைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்கா
 தெழுவதைத் தோற்றத் தின்னுப் பிறப்பி
 னென்பொழி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
 லன்பொழி யாமை வருண்மதி யெனக்கே.

எ-து விரிவாகிய விடமுள்ள பூலோகத்திலே புலமையிருந்த பதின்
 மாகிய ஆழ்வாசாதியர் சொல்லியருளிய நாலாயிதப் பிரபந்தமாகிய
 பாட்டினது வேளையுடனேகூடப் பழமையாகிய சதுர்வேதங்களு
 ஞ்சுத்திக்கும் நெற்றிமுரசு முழங்கவும் வலம்புரிச்சங்கந் தொனிச்
 சவும் பொன்னுற் சமைத்தருளிய திருவரங்கமாகிய கோயிலினிடத்
 தில் அழகிய சங்கராழியைத் தரித்தசெல்வனே ஆதிமூலமாயழகியபா
 மனே நீலாழ்வாயாக நீகண்ணுளரா நின்றவனே நீவாழ்வாயாக உன
 திடத்தில் அடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டுமென தொன்றுண்டு
 அதனையிவ்வென்று மறுத்துவிடாம லீதல்வேண்டும் அஃதியாதெ
 னிற் குமணப்பூவிவற்பளித்த பிரமதேவன் முதற்கொண்டு யாவ
 ரொருவராலு மாவுகாணப்படாத பூம்பந்தாசுவர்க்க மென்னு மூவு
 லகையு மளந்தவுனது திருவடித் தாமனையை வாழ்த்தி வணங்கு
 ன்ற தகைமைப்பாட்டினையுடைய தொண்டர்க்குத் தொண்டரானவ
 ர்களுக்குள்ளே அடியேனையு மொருவனாகச் சேர்க்கவேண்டியது அ
 டியேன்பக்குவ னல்லாமையால் அப்படிசேர்க்கத் திருவுளத்துக்குப்
 பங்கின்றிச் சேர்த்திடாமல் நான்குவகைப்பட்ட அண்டசம் சுனெத
 சம்உற்பிசம் சராயுதமென்னும்பிறப்பி லெழுவதைத் தோற்றமாகிய
 தாபரங்கள் பத்தொன்பதுலட்சமும், ஊர்வனபதினைந்து லட்சமும்,
 தேவர்கள் பதினொருலட்சமும், நீருறைவனபத்து லட்சமும், பரவை
 கள்பத்து லட்சமும், நாற்காலிகள்பத்து லட்சமும் யானிடர் ஒன்பது
 லட்சமும் ஆகக்கூடா எனப்பந்துநான்குலட்ச சிவராகியின் பேதா
 பேதங்கறில் மிகவும் அற்பமா யென்பொழி யாக்கையாகிய புழுரா
 சுப்பிரம்பித்தாலுர் உனதுபாதாரவிந்த திருவடிகளி னிடத்துண்டா
 கிய அன்புவொருக்காலு மறந்துபோகையாகிய மதியையடி யேனு
 ச்ரு அளித்தருளிலெண்டு மென்றவானு.

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேயிரா மென்மான்
 றனக்கே யடிமை தமிழன்-புனக்கேழ்

மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுங் கால்.

எ-து ஆராய்துபார்க்குமளவில் எனக்குத்திருவரங்கத்திள்எம்பெ
ருமானென்னும் பெயரினையுடையவனாகியும் எனக்குச்சுவாரியாகியும்
புனத்திற்பசுமையிசை நிறமுஞ்சுநந்தமுமுள்ள துளபமாயினித்தவ
னாகியுமிருந்திற் அவன்றனக்கே தமியேனாகி ஆடியன்வந்துஅடுமைய
யானதுஅவனையன்றி மற்றொருவராகிய தெய்வங்களைப் பரபென்ற
டைந்து அவர்கள்மேலென்கருத்து நாடத்தக்கதுண்டாகுமாவாகா
தென்றவாறு.

கட்டளைக்கலித்துரை.

காலர யிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி

மேலா யிரந்தலை நாகங் கவிப்பவிண் பூத்தகஞ்சம்

போலா யிரங்கண் வளருப்பிரான் பொன்ன ரங்கனென்றே

மாலா யிரங்க வல்லார்க் கெய்தலார் திரு வைகுந்தமே

எ-து ஆயிரங்கால்களும் ஆயிரமுடிகளும் ஆயிரங்கைகளமுடைய
வளைய அந்நகைகளையெல்லாம் பரப்பிக்கொண்டு உகாரத்தப்பிரைய
வெள்ளத்திளமேலே அநந்தனாகிய நாகம் ஆயிரம்புணமுடிகளைக்கவி
க்க ஆகாத்திலேபூத்த அம்போருகபுட்பம்போலாகி ஆயிரங்கண்ம
லர்க்கோ முகிழ்த்துக்கொண்டு துயின்றருளிய பிரானாகிய பெயம்பெரு
மானெழுந்தருளியிருக்காநின்ற திருவரங்கமாகிய தலைபென்று ஆசை
யுற்றிப்பங்வு மனோவாக்குகாயங்கனினால் மதிசகவுந் துதிக்கவுப் பனைந்
கவும் வல்லவர்களுக்குப் பிரபஞ்சமாயினது தடையின்றி அழகு
யவைகுந்தத்திற் சேர்ந்திருந்து வாழச்சுடைக்கு பென்றவாறு.

அறுசேர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலந்த மூவிலேவே வீசற்கும் வாசலற்கும்

வாசப் பூமேன்

மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சலுக்கு மேலாவீந்

திருப்பர் மாதோ

வைகலந்த பாம்பனை மேற் திருவரங்கப் பெருநகருட்

பள்ளி கொள்ளுங்

வைகலந்த நேயியான் திருநாமக் கொருநாமங்

கற்றூர் தாமே.

எ-து படத்தினையுடைய பாம்பாகிய அணையின் மேலே திருவாங்க
மாகிய பெரியநகரத்தில் திருக்கண்வளர்த்தருளிய கையில்தரித்த சக்
கராயுதனுடைய ஆயிரத்திருநாமத்திலே யெருத்திருநாமமாகிலுங் கற்
றபேர்கள் கூர்மையுடைய சூலாயுதமேந்திய யிகரனுக்குந் தேவேந்
திரனுக்கும் வாசப்பூவான நனுமலர் நாத்றமிகுந்த தாமனாயிலிருக்
கும் சதுர்வேதத்துக்குரிய பிரமாவேதவனுக்குமேனாகியபதவியில்வந்
திறப்பார்க ளென்றவாறு.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கற்றா றொனினும் பதினா லுலகுங்
கண்டா றொனினுந் தண்டா மிருபந்
தற்றா றொனினுந் திருமா லடியா
ரல்லா தவர்வி டில்லா தவரோ
பொற்றா மனாயாள் கணவன் றுயிலும்
பொற்கோ யிலையே புகழ்வார் பணிவார்
மற்றா றொனினும் பெற்றா ரவரோ
வானோர் திருமா மணிமண்டபமே.

எ-து சகலவேத புராணசாஸ்திர முதலானகலைகளையெல்லாங் கற்
றார்களே யாயினும் மேலேழுலோகங் கிழேழுலோகமான பதினா லுல
கங்களையெல்லாங் கண்டார்களேயாயினுந் திருமாலுக்கடியரல்லாதவர்
களாயினானில் அவர்கள்விடுபேரில்லாதவர்களாய்மெலிவார்கள்பொ
ற்றாமனாயாளாகிய இலக்குமிகாந்தன் துயிரெ ின்ற கோயிலாகியதிரு
வாங்கத்தை நம்பிக்கையாய்ப்புகழவும் பணியவுந் துடங்கினவர்கள்
மேன்மக்களன்றி தீமக்களாயினும் அவர்கள்வந்தா பெற்றரைன்றோ
வைகுத்தத்திலே வானவர்களுந் தேரழ்த்தக்க பாட்கையுடைய ம
ணிமண்டமாகிய முத்திமண்டபமென்றவாறு.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும்
வனோந்த மலையுங் கடலுமு
தண்டமு மகண்டமு மயின்றவர் துயின்றரு
அரும்பதி விரும்பி னினவில்

கொண்டல்குழு அங்குட சிழிந்தமத குந்தியகல்
கொண்டுநா மண்டி வருநீர்
தென்டினா தொறுந்தாள முங்கனக முஞ்சிதறு
தென்றிருவ ரங்க நகரே.

எ-து மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் நிலைநிற்கின்ற மகமேரு
கிரியையும் அதைச்சூழ்ந்த மற்றமலைகளையும் சமுத்திரத்தையும் பழ
மைபாகிய அண்டத்தையும் நவகண்டமல்லாத அகண்டத்தையும் அ
முதுசெய்தருளிய அருளாளர்திருக்கண்வளர்ந்த தக்கதாய் அரிதாகிய
பதியை ஆசையுடனே யாதென்றுளிரும்பிக்கேட்டில் மேகங்கள் படி
ந்துமுழங்கப்பட்ட மேலைத்திசையிலிருந்திறங்கி மதகளைமுட்டித்தள்
ளி அதுற்கட்டைகளை யுருட்டிக்கொண்டுநாத்துவரப்பட்டநீர்வே
தெளிந்த அலைகளைமோதுந்தோறும் முத்தும்பொன்னும் சிதர்ப்பட்
டகாவேறிநதி தீர்த்தவழகின் மிகுந்ததிருவரங்கமாகிய நகரம்-எ-து.

புயவகுப்பு-ஆசிரியவண்ணவீருத்தம்-இதுமுதலடி.

நகுகதிர்வழங்குதகம்படுசெம்பொன் நவமணிசூழின்றதொடியனிய
ணிந்து-ககனவிலிடுநீல வெற்பொற்றிருந்தன
நரியபுதுமன்ற,ரிசைமுழுதுமண்டநரவுகுதிக்கொண்ட துளவணியவ்ங்
கன்-மதுகரமொருகோடி சுற்றப்புனைந்தன
நளிமடமங்கைகுவலயமடந்தை சனகனதனங்குபொதுவர்புகளே
ன்றிவ்-வனிதையர்கனபாரமொத்தச்சூழைந்தன
நதிபதிசுழன்று கதறியுரைசுந்த வாவகடுஞ்சி யலதவலயர் து-உட
வரையுடனோய நட்டுக்கடைந்தன

இது-இரண்டாமடி.

இகலியிருகுன்றிலிருகடரொழுந்து பொருவதெனவிப்பபதிமுகமிலங்
குழ்-இருகுழையிருபாடலைப்பச்சிறந்தன
இணையறம்மிர்ந்து வலியொடுதிசண்டு புகழொடுபரந்துபுழுக்கொடுமோ
ந்து-கலவையினனிசேறுதழ்வுக்கமழ்ந்தன
எதிரொருவரின்றியகிலவுள்குந்தன் அடி தொழுவிருந்த விடனியனட
ங்-உ-முரணியவனாமர்ப்பெற்றிப்பிளந்தன
எதிர்கடல்சுலங்கிமுடையிடவெகுண்டுதிசாலிலங்கையாசெராமெலங்
க-வொருசிலையி நுகர்வனேத்துப்பெலந்தன

இதுமூன்றாமடி

மிகுநளவினின்றுள்ளவுகனிசுந்தி மடியவிடுகன்று குணினென்னென்ற
 பறந்துவழிநடவாய்க்கழித்துப்பகிர்ந்தன
 வெறிபடுநுந்நைமுறிபடவடர்ந்து குடநடமகிழ்ந்தகுரவைகள் பி
 ணைந்து-கிபாருக்காழிலெருதேழுசெய்துத்தணிந்தன
 வெடிபடமுழங்கியெழுமுதுமண்டரோடுநீநாதிபங்கவெறித்தலைக
 ண்டி-தடவநாகுடையாடுதேத்துக்கமந்தன
 விழிபடவைபொன்மலெதிர்பொரநடந்தகளிறுளம்பெருண்டீபீளறி
 டமுனிந்து-புகர்முகவிறுசோடுபற்றிப்பிடுங்கின

இதுநான்காமடி

அகலிடமுழுப்பருவமுநடுங்கி அபயமடியெங்களபயமெனவந்து
 விழுதொறுமிடையுறகற்றிப்புரந்தன
 அருகுநளினங்குமெருகிகரிசங்கம்வெயிலொருமருங்குநிலவொருபரு
 ங்கும-எதிதொதிர்க்கிர்விசவிட்டுப்பொலிந்தன
 அருமறைதுணிந்த பொருண்முடிவையின்சொல்அழுதொழுதுகின்ற
 தமிழினியினம்பி யருளியசடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன
 அரவணைவிரும்பியறிதுயிலமர்த அணிதிருவரங்கம்பனிதழ்முருந்
 தர் அழகியமணவாளாகொற்றப்புயங்களை.

எ-து ஒளிசுரப்பட்டவொளிகளை யுதலத்தக்க செம்பொற்றகட்டின
 லும் நவரத்தினங்களினுலுஞ் செய்த கொடி முதலாகிய பூஷணங்க
 லோபணிந்து வானலில்லிட்டு விளங்கப்பட்ட நீலமலையை யொற்றிரு
 ந்ததுவும் நவ்விதாகிய பதுமணம் எட்டு திசைசமையும் வளைக்கத்
 தேன் குதிகொண்ட அழகிய னுளபமலையை வண்டிவங்களானது
 வொரு கோடிக்குமேலும் வந்துகற்றிக்கொள்ளத்தக்கதாச்சுட்டி
 னதுவும் தாமரைப்பூவில் மடமைமுதலிய குணத்தால்மிக்க மங்கை
 யாகிய திருமகள் நிலமகள் சனகராசாவில் மகள் இடையர் மகளிர்க
 றொன்று சொல்லப்பட்ட னிப்பெண்கள்மாருடனே கனத்த கொங்
 கைகளானது வொத்தப்படியாற் குழைந்ததுவும் சமுத்திரமானது
 கழன்று கதறி துணைகளைச்சிந்த ஆதிசேஷனாகிய அவுத்தின்வயினை
 ப்பட்டு மறுக்குறற்றாற கலிபாநிலையுடைத்தாய் பதினொருயிரம்
 போசனை தூர மெய்க்கொண்டதாய் பதினொருயிரம் யோசனை தூரஞ்
 சுற்றளவுடைபதாய் மேய்க்கிவிழுப்பத்தொயிம் யோசனை தூரமு
 டைத்தாய் பதினொருயிரத்துக்கு மாதாமன மசபெருநிரியின

லந் தேய்ந்துபோக நடடுக்கடைந்தவும் மாறுபாட்டினால்புலையிளிட
த்திலிரு நடனென்னுஞ் சந்திராதித் தருகித்து ஒருவருக் கொருவர்
பொருவதுபோலக் கலைரம்பிய மதியினது விமபம்போன்ற திருமு
கத்திற் ற ளீனங்குகின்ற யிருகுழைக ளிருபக்கம் அழையுப்படிக்குச்
சிறப்பித்திருந்ததுவுந் தனக்கணையொன்று மின்றி நிமித்தலையுற்று நி
ன்மையுடனே கூடித்திரண்டு புகழோடும் பொருந்தி விசாவமாய் நறு
ம்புழுகினுடனே தோய்ந்து நாவ்வகைச்சாந்தாகிய கவையினுலனி
யத்தக்கதா யிருந்ததுவும் இரணியனுடைய வெரியபடங்க முரணிய
வெண்ணர் தின்னிய மலையையொத்த மாநிலைக் கண்டித்துப் பிவந்
ததுவும் அலை மலையெறியுந் கடலாகியது கலங்கி அபையபென்று மு
றையிடக்கோபித்து இராகத்தார்க்கிடமாகிய யிலங்கையை இரவண
னுடனே நெங்கி மயங்க வொப்பற்ற கொதண்டத்தினுடையவொண்டு
கொடியும் வலையச்செய்து சிறந்ததுவும் கஞ்சனாக் விடுபட்டுக் காட்
டகத்திலவந்த வற்சாளுரானவன் மடிய அவன் மிகுந்த கவடமாயு
ருவெடுத்து நின்ற குழைக்கன்றைந்தானே குறுத்தடி யாகப்பிடித்துச்
சுழற்றி யங்கனரின்ற விவானின்கனிவந்த விட்டெறிந்ததுவு மன்றி
அத்தாரத்திரியிலையாப்படியினே ஆயடுகிடுக்கடி யொரு நாமனைத்
தடாகத்தில் வரும்போது அங்குமொரு ஆசனன் குருக்காகிய புள்
ளாய் விழுங்குதலும் அப்புள்ளின் தகவற்வாயைக் கழித்துப் பகிர்ச்சி
யாகப் பகிர்ந்ததுவும் மனங்கமழுந் குருந்நமரமானது முறிப்பெம்ப
டி பாய் பெருங்கிச் சையைக்கொட்டிக் குவிக்குந் குடபெருங்குத்
தை மகிழ்ச்சடியதுவும் அதுவுமன்றிக் கைகளைக் கோத்தாடலாகிய
ஞரவையாடலைப் பிணைந்தாடி மற்ருருகுதிபுதின் என்னொன்றான
யுஞ் செபித்துச் செந்தனரித்தது ம் அன்னமுதவும் வெடிக்காறுந் தி
யாயர்கிட்டமுந் தினைக்கைச் சந்தமொழுந் படிக்கொன்றி சந்திவ
ட்டெறிவ னவொன் கொரிடிமலையையென்றும் வந்த வந்தவன
கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாயெடுத்துப் படித்துவுங் கண்ணில
வடவாக்கிவிட்பல பொறுப்புந் திவிதிக்கப்பலா துந் தவ
மனத்திடுக்கெம் மயத்து ன்நிட்டலற முனாதுபுந் திட்டு நனிபாந்த

முதத்தையுடைய அந்ரமத்த நெஜத்தின் கொம்பு இரண்டையுட்பற்றி
ப்பிடிங்கினதுவும் மண்ணுலகமும் வின்னுலகமும் நடுநடுங்கியபைய
மபைய மடியோக்கொன்றடைந்து திருவடியிற் நெண்டனாக விழுந்
தோறும் அவர்தவருந்ருற்ற விடுங்கண்டிர்த்துக் காத்ததுவு மிரண்
டருகிலுமுற்று விளங்குங் கீர்த்தியோர் மேலெறிகின்ற சக்கரமுஞ்
சங்கும் ஒருபங்குந்திற் றூரியனது வெயிலுமொருபங்குத்திற்சந்திரன்
துலிவுமொன்றுக் கொன்றெகிர்த்து ஒன்றின்மேலொன்று கிரணங்
கொகிட்டெறிக்கச் சிறப்பித்ததுவும் அரிதாகிய வேதத்திற்றணிந்
துசொல்லியவேதாந்தப்பொருளை இனியசொல்லாகிய வழகமொழு
கப்பட்ட தமிழினுலோதியுளரிய சடகோபாழ்வாருடைய சொல்லா
கியபாமாயையைச்சூட்டப் பெற்றுயர்ந்ததுவும் யாதென்னிற் பாம்பா
கியவலையை விரும்பி யதன்மேல் யோகநித்திரையா யமர்ந்தருளிய
திருவரங்கேசா நீலமாணிக்கம்போல விளங்கிய முருக்தர் அழகியம
னவானானவருடைய வெற்றியைப்பொருத்திய தோள்கள்-எ-ஊ.

கேசிகை-வெண்பா.

புயனான் குடையாளைப் பொன்னாங் கத்தாளை
அயனார் திருவுந் தியாளை-வியனாம்
பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் சுண்டிர்
நரகதிக்குக் காணாம னான்.

எ-து சதுர்ப்புயங்களை யுடையவளைத் திருவரங்கமாகிய தலேச்சர
த்தையுடையவளைப் பிர்மதேவனைப்பெற்றவுந்திக்கமலத்தையுடைய
வளை அடியேனுசையாய் எதுவேண்டிப் பாடினேனென்பிராகில் நாக
த்தையுடைய எமலோகத்தைநாடாமல் பலனதிகமாகியகதியையுடைய
யபரலோகமே யடையவேண்டுமென்னும்பரிவினாலேபாடினேன் கண்
மரோ வென்றவாறு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானத்தவைகுந்தநாடெய்திவாழிலென் ஞாலத்தன்றி
யினந்தவர திரியத்தவீழிலென்யாவ டைந்தேன்
கோனந்தன்மைத்தனை நான்முகன் றந்தையைக்கோயிலச்ச
தானத்தனையெனக்காராவமுதையரங்கனையே

எ-து நானிந்தஞாலமாகிய பூமியின் கண்ணெல்லாம் அந்தவைகுந்
தமாகிய நாட்டி ளிடத்திலுஞ்சென்று வாழமாட்டேன் எனமாகிய வீ
டானாக நாகத்திவிடத்திலுஞ்சென்று வீழமாட்டேன் எனக்கொரு
பற்றுக்கோடாக ஒருவனைப் பரமென்றடைந்து விட்டேன் அவ்
ரோவென்னில் ஆய்குலாதிபனுந் தக்கோபாலனுக்கு நந்தனுனவ

எந்நான்முதலானபிதாவுக்கு பிதாவானவன்கோயிலாகியவாங்கத்திவச்
கதானந்தனாவன் அதுவுமன்றி உண்ணுந்தோறுமுண்ணுந்தோறும்
எங்களுக்குத் தெவிட்டாதவமுதத்தைகொத்த அரங்க நாயகனையே
அடைந்தே நென்றவாறு.

என்சேர்க்கழிதெடில்-ஆசிரியவீருத்தம்.

அரவினடித்தானு முரவிலெடித்தானும்
அடவிகடந்தானும் புடவியிடந்தானும்
குரவைபிணைத்தானும் பரவையணைத்தானும்
கோசலைபற்றானும் வீசலையுற்றானும்
முரணையறுத்தானும் கரணையொறுத்தானும்
முத்தியளித்தானும் பத்திலிளத்தானும்
பரமபதத்தானுஞ் சாமவிதத்தானும்
பாயல்வடத்தானும் கோயிலிடத்தானே.

எ-து அரவமாகிய காளிங்கன் முடிமேல்கின்ற நடித்தவனும் உர
முடையவுமாபதிவில்லையொடித்தவனும் அடவியாகிய வாரணியத்தில்
மாதாபிதாவாக்கியப்படிக்கு நடந்தவனும் புடவியாகிய பூமியை யே
னமாயெடுத்தவனும் குரவையாகியகூத்துசகுக்கையைக்கோர்வையா
கப்பிணைத்தவனும் பரவையாகிய வுவரியைப் பருப்பதங்களாற் திரு
வணைசெய்தவனும் கோசலையான தசரதன்தேறவிப்பிள்ளையாகப் பெற்
றவனும் விசப்பட்டலையாகிய சிரசாகரத்திற் கண்மேலுற்றவனும்
முானாகிய வசுரன்முடியையறுத்தவனும் கரதுடி ணன்முதலாகிய வர
க்கரைவெறுத்துக் கடந்தவனும் தண்ணீனியைத் தலைவனையறிந்த த
போதனருக்கு முத்தியைக்கொடுத்தவனும் குவலையாபிடமென்றும்
அத்தியை மதமடக்கினவனும் அன்றியும்அத்தியாகிய யாணை ஆதிபூல
மென்றழைத்தவனுமாம் பரமாகியபதத்தைபுடையவனுஞ் சாமுபாய
மாகிய சுந்தரனும் பாயலாகப்படுக்குபிடமாக வடபத்திரத்தைமகிழ்
ந்தவனுமாரோவென்னில் கோயிலாகியபிடமே குடியாகிய வரங்கநா
யகனையாகு மென்றவாறு.

கட்டபாக்கலித்துறை.

தானேதனக்கொத்ததாட்டாமறைக்குச்சரண்புகுந்தாள்
ஆனைநினியுள்ளாளுறியெனெனதாறுயிரோ

தேனையென்றிவனைக் கார்மருந்தேபெருந்தேவர்க்கெல்லாங்
கோனையாங்கத்தாவணைமேற்பள்ளிகொண்டவனே

எ-து என்னுடையவுயிர்க்குயிரானவனே அப்படியுயிர்க்குயிராகும்
ஒழிபாற்றின்பத்தை யுத்யானந்தேநனிநுமிதித்தவனானது திவி
னையாகியவியிற்றுன்பத்திப்பதற்கொரு அருமருந்தானவனே பெருந
மையிந்த தேவதேவாதிபனே திருவாங்கத்திலே பாப்பனையில் பன்
ளிகொண்டவனே தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய உனது சரணாவிர்த்தத்
துக்கே சரணடைந்த அடிமைபானேன் இனிமேலுன அநிருவருளிரு
ந்து நடத்தும்படி யின்னதென்றறியே னென்றவாறு.

மேகலிடு துதுகேரிசைவெண்பா.

கொண்டிகாநுந் நமக் குறித்தேதெனாழகின்பேன்
அண்டிகாநுந் நமத் தமமாலைக்-சண்டி
மனந்தனா உத்தரநாடுமென வையமெல்லவா குஞ்சொல்லி
புனத்துளவத்தைக் கொன்றீர் போய்.

எ-து வாநுந் நமக் குறித்தேதெனாழகின்பேன் கா
ல்களாலுமாவிட்டுக்கொப்ப, நற்சிறி திருவாங்கத்திலே எயக்குசுவா
யியாயிருந்துள்ளவர்க்கென்பாமலாகித் தண்டிசுந்தித்து எனக்கெய்
தாமையிடு செருநயந்திவிடப்பட்டலாகிய எனது மையலாகிய வரசை
மையறிந்தனைப தெரிப்படுத்தி அவரளித்த பவத்திற் பச்சென்ற
பகந்துழாப்மலைவைக்கொண்டு வந்தெனென்றவாறு.

கவிவிருத்தம்.

போயவனிற்சிலபுறச்சமவநாடும்
போயநிலைவிட்டெழுபிறப்பையமுமுப்பீர்
ஆயபோயாந்தனையாந்தையாந்தெம்
மாயனையாங்கனைவணங்கெருவிகோ.

எ-து வாயிருந்தத்திற்குள் மனந்திடமின்றி வையங்கடோறு ம்வுக்
திக்கிபோத சுற்றித்தின்று கித்தப்பொத்தியாட்ப் பலவ சமையங்க
னாப் பமலின்றுமே பாடப்பட்டபேதமையவெ போயநிலைக் கவி
ட்டு பெருநாமைப்பட்ட நிறனின் போனாக்கொன்று பிறவாமையா
கிய விட்டபுறத்தை போயவிடும் பவநாந்தக்கொபாடு போயனத்

தனனவனை யனந்தனன சேஷயனத்திற் திருந்கண் வளர்ந்தருளிய
வெம்முடைய மாயவனை திருவாங்கத்தையுடையவனை வணங்கியரு
டைய திருவடித்தாமனாயேஸ்திரமென் னு சேருவிராகவேனுப்-எ-அ

என்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவதந்தையுக்குருவுமெந்தையு
மருள்கெடுப்பதும்மருள்கொடுப்பதும்
உருகுநெஞ்சமும்பெருகுதஞ்சமும்
உரியஞானமும் பெரியவானமும்
திருவாங்கனாரிருவாங்கனார்
செங்கண்காயுடுபெங்கனாயனார்
அருண்முகுந்தனார் திருவைகுந்தனார்
அமலநாதனார் கமலபாதமே.

எ-அ மருளினவர்க்கப்பட்ட மாதாபிதாவுந் தேசிகனார் செய்க் மு
ம்மருளை ிகெடுக்கப்பட்டதும் அருளைக்கொடுக்கப்பட்டதும் உருண்
முன்னநெஞ்சமும் பெருக்கமுள்ளதஞ்சமாயிப்பற்றுக்கொடும் உரிதா
கியஞானமும் பெரிதாகியவானமென்னும் பரலோகமுபானதும் எ
துவோவென்னில் இங்னனஞ்சொன்னதொன் றுமல்ல திருவாங்கமாயி
யகோடியி லையுடையவர் திருவாங்கமாகிய ஈகமனையும் பிர்மாயையுந் தம
தங்கத்தி னுமுடையவர் செங்கமலம்போன்ற திருவனத்தையுடைய
மாயனவன் எங்கனாக்கிசைந்த வாயனென்னும் கந்தகோபனவன்
அவ்வாயும் அருளுருவமான முகுந்தனவன் ஸ்ரீவைகுந்தத்தில் ரொழ
ப்பட்டார் அமலனாகியநாதனவன் கங்கநாயகனுடைய திருவடித்தாம
னாயே அப்படிக்கெல்லாமான தென்றவாறு.

என்சீர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதிபாயமுகியகாஸ்கையரோனும்
பாதிதொழிலுமிருளமுட்படைந்தாரோனும்
ஆதிபாயவணையரென்பராகில்
ஆவரன்றோயாம்வணங்குமடிகளாவார்
சாதிபாலொழுங்கத்தான்பிட்டுநாடோனும்
சுனார்மறையால்வெள்ளியாற்றக்கோரோனும்
பேதிருளமுதன்பனியம்பள்ளிகொள்ளான்
பொன்வாங்கம்போற் றுநாற்புலையந்தாமே

எ-அ பண்ணுதபாவங்களைப் பண்ணிப் பாதிபாயமுகிப்போன கா
சாறு நிகழ்புடையபோனதும் பதிப்புக்கிடமாகிய தெழிலுய்யு

வாகிய குலமுமுதையவரோயாயினும் அவர்கள்வந்து அன்புடனேவா
க்குமனதுக்கு மனவிடப்படாத வாதிபானவனே அரமணையி லெய்ந்த
ருளு மாதிகேசவனையென்று ஒருதரஞ்சொல்லுவார்களேயாகி ல்வ
ர்க்கோகண்டிர் நாங்கள் நமஸ்கரிக்கப்பட்டநாபன்மாரானவர்கள்அது
வன்றிச் சாதியினுலுமொழுக்கத்தினு முயர்ந்தவர்களே யானாலும்
லேசபாராயணத்தினுலேயும்வேள்விசெய்வதினுலுமேதக்கதமையை
போரானுற் தாமனாயிற் பிறந்த சதுமுகப்பிர்மாவந்துபணிந்தபூசி
க்கப் பரம்பணையிற் பள்ளி கொண்ட பரமபுருஷோத்தமனுடையபொ
ன்னாங்கத்தைப்போற்றி செய்யாதொழிவார்களேயாகில் அவர்கள்
டையருக்குங் கடையரோயானபேர்களென்றவாறு.

கட்டளைக்கவித்துறை.

புலபாம்பிற் சிபிற் கெதன்செய்தோம்பொன்னிபொன்கொழிக்கும்
அலபாந்திருவாங்கக்கெதம்பிரானைமதன்னையோடும்
தொலபாதகானங் கடந்தவந்நாட்கடந்தோறும்புல்லாய்ச்
சுலபாய்க்கிடந்திலமெனெஞ்சமேகழறின்கைக்கே

எ-து பொய்மையாகிய கடைப்பட்டசெனனத்தை யெடுத்தென்ன
பலனைபடைந்தோம் ஏழைமனமே பொன்முதலாகிய மணிகளைக்கொ
ழிக்கும்பலனகிரம்பி யகன்றகாலேரியினிடத்திலே அமுகியவரங்கத்தி
னுள்ளவனாகிய வெம்முடையபிராணனவன் எனதுதாயாகிய சீதாபி
ராட்டியாருடனே கூடநடந்துநடக்குதற்கரிய நாட்டைக்கடந்து செ
ன்றவக்காலத்திலே அவர்கடந்தருளிய அவ்மழிகள்னதோறும் புல்லா
யாகிலுங் கல்லாயாகிலும் பிறந்துகிடக்கவானுலும்தவஞ்செய்துகொ
ள்ளமாட்டாமற்போனோமே அவரது திருவாடிகையையுடையுட்பொருட்
டென்றவாறு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியகிருந்தம்.

நீண்டாவழும்புஞ்செய்யி நஞ்சீபுரம் புஞ்செய்திதையும
வேண்டாரற்றமி தமுடலவினைசுமந்துமெலியேவே
நீண்டா துண்டாவினக்கொளியாய்தின்றுயொன்றையடியாரா
ஆண்டாய் காண்டாவனமெரித்தவாங்காவடி யேற்குங்காயே

எ-து நீண்டத்தகாத அருவருக்கப்பட்ட வழுமும் உதிரமும்சீழு
ம்நாம்புமிடைக்கிடையே செறியப்பட்டமாங்குமும் விரும்பப்பட்டா
ததுர்க்கமிசூத்த பஸபாண்டமாகிய வுடம்மைப் பொல்லாதவினையை
ச்செய்த அடியேனெடுத்தாச்சுமத்து மெலியக்கடவேனோ குமருரு

வமாய் நீண்டு ஊராகின்றவனே தூண்டாதகடரினது சோதிப்பிரகா
சமரண விளக்கொளியாயெங்கும்பரந்து நின்றெயன்பது அந்நீர்திறந்
துமறிந்துகொள்ளமாட்டாத மூடத்தன்மையையுடையேனையும் ஒரு
பொருளாயாட்கொண்டருளினவனே காண்டா வனந்தனைஞ்ஞெய்தரு
ளியவரங்கமரையகனே அடியேன்கடைத்தேறும்படிக்குத் திருவுளத்தி
விரங்கி தூரட்சிக்கவேண்டுமென்றவாறு (அடியேனையாண்டாடுவ
தமையாமற்பின்னு மாங்காண்டியெற்கிரங்காயேயென்று சொல்லவே
ண்டுமோ வெவ்விடம் மேகமானது உயர்நீரைச்சுத்தேதாதகடார்க்கினவ
த்தானு மற்றுமுருண்டோடிப் பழயபடிக்கு உவர்நீராமாறுபோல் அ
ப்படியாண்டருளினாலும் அஞ்ஞானத்தாற் கலங்கித்திரும்பித் தேட
மலருளவேண்டுமென்பதுகருத்து.

தவம்-கலிநிலைத்துறை.

காயிலைநின் னங்கானிலுறைந்துங்கதிதேடித்

தியிடைநின் னும்புவலம்வந்துந்திரி வீர்சாள்

தாயிலுமன்பன்புமகனன்பன்றநாகப்

பாயன்முருந்தன்கோயிலாங்கம்பணிவீரோ

எ-து காயிலைமுதலாகியகந்தமூலபலங்களைப்படுத்தும் வனவாச
ஞ்செய்தும் செதையைவிருப்பிப்பஞ்சாக்கினமத்தியிலிருந்தும் அநிதா
கியதபசைச்செய்தும் பூமியிற்பிரதட்சனமாய்வந்துந்திரியப்பட்டவர்
களேசொல்லக்கேள்வர் அன்னைபிதாவிலுபதிகமான அன்புண்டானவ
ன்பூமநளாகிய சிதாதேவிக்கு நண்பனாகச் சிதாநென்றிருக்கின்ற வன்
விசாலமானபாம்பாகிய பாயலிற்பன்னிகொண்டருளிய முருந்தன
வன் அப்படியானவனுடைய கோயிலாகிய திருவரங்கத்தைச்சென்று
சண்டுவிணங்குவீர்களாகவேண்டும் அப்படிவணங்கித் தடந்தாயிடெ
ளித்திறு நெயெல்லாப்பலையுமடைந்துய்யவெமென்றவாறு.

இதுவும்-அது-கட்டளைக்கலித்துறை

விரங்காகியவைவனாமாற்றிவிடவாவின்

போரஹ்நாகநடித்தபொற்றூள்பற்றிப்பொன்னிறன் வீர்

சீராகங்காநின்றொழும்பநென்றேசந்தைசெய்யினது

கூரங்காநெஞ்சமேவஞ்சமாய்க்கொடுள்னைக்கே

எ-து சோத்திரந்-தொக்கு-சட்டக-சிங்குளை-யார்கிராமென்றும்
லிம்பொறியாகிய விவற்றினவழித்தான்சத்த-பரிச-உப-ம-மொந்தமெ

ன்னுத்தன்மாத்தையாகிய ஸைம்புலலேடராகிய வொர்களானை, தெ
முடுகுநீர்நீர்நிறை நூலாவானால்மடித்து நஞ்சையுடைய நாசபடத்
தின்னிர் நதன்போராகிய பூர லேயாடரங்கமாக வாடியருளிய வழிகிய
திருவடிவோய் நடந்து பொன்னியாகியசாலைவரியின்புண்ணியதீர்த்தச்
சிறப்பிப்பாயுடைய திருவரங்கேசனே யானுன்னுடைய அடியாற்சூழடி-
யனுளவடிமைமெனவகரைத்துருகிகொஞ்சமே நிகைப்போதானுங்
கருகினானுண்டாகி அதுவேபற்றுக்கோடாகவந்தரும்பவெஞ்சித் து
மயங்கப்பண்ணும் கௌடியவியைமென்று மிருப்பிற்குங்கூரியஅப்பாம்
அநையறுத்துத் தன்ருதற்கொன்றவானு.

கேரிசைவெண்பா.

கேசவனையேசெவிதள்கேட்கத்திருவாங்கத்
தீசனையேசென்னி யிறைஞ்சுகொ-கேசமுடன்
கண்ணனையே பாண்கவிரு கண்ணினி கொள்காயாம்பூ
வண்ணனையேவாழ்த்துகவென்வாய்.

எ-து என்னுடைய அவையவங்கனி லிரண்டுசெவிதள்களிடத்
தினுமெங்கலத்தினு மெத்துன்பமெய்துரிடத்தினு மற்றொன்றுங்கே
ளாமற் கற்றாந்தமாய்க் கேசவனுடைய கீர்த்தியையே கேட்கக்கூட
வது அன்றியும்என்னுடையசெவ் வியாகிய சிரம்மொருரு தெய்வங்
களை வணங்காமல் திருவரங்கேசனாகிய தெய்வத்தைவே வணங்கக்கூட
வது அன்றியுமென்னுடைய வாயானது வினிவேவொன்றைத் துதி
யாமல் காயாம்பூவண்ணனாகிய கடவுளையேவாழ்த்துகக்கூடவதென்றவா

இரங்கல்-எழுதிக்கழிநெடி ல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

வாயினி க்குளையாரமுநித்தனைவால்வளைசுந்தினைதன்
பாயலையுத்தனைமாயைடைந்தனைபாரிலுறங்குளையால்
கேசவிலரங்கைமாகளகத்திற் கோகனசம்பொலியும்
ஆரணைகண்பனைநிலும்விரும்பின்பாருகெடுங்கடலே.

எ-துவாழ்க்கையகடலே என்னப்போகியுக்கொளிகிய திரு
வாங்கத்தினு ாவாரங்காயிப்பெழுமையித்த தனையமாய்க்
கதிர்விழ வந்தான்மறை மலநிற் பொலிவுபெற்ற வாரிண்பு யாகிய
மயங்கித்து நின்றவா காகளை மிருப்பினவொருவேண்டும் அ

தெத்தன்மைத் தென்பையாகில் ஆவ்வந்தனைபாத வாற்றாமையினால் யான்வாயினு வீரங்கிப்புலம்புகிறதுபோல நீயுமுன்வாயினு வீரங்கிப்புலம்புகிறாய் அதுவுமன்றியான் ஆபாணமான முத்தங்கங்களை வெறுத்தெறிவதுபோலநீயும் ஆரமானமுத்தங்களை வெறுத்தெறிகிறாய் அதுவுமன்றி யான்வால்வளையாகிய கையிலணிந்தவெள்வளைகளைச் சித்திவிடுகிறதுபோல நீயும் சங்கங்களாகிய வெள்வளைகளைச் சித்திவிடுகிறாய் அதுவுமன்றியான்கண் படைகொள்ளுத்தன்மைபொருந்திய பாயலைநுமபாமந்தள்ளி விடுகிறதுபோல நீயும்பாயப்பட்ட அலைபாகிய பாயலைத்தள்ளிவிடுகிறாய் அதுவுமன்றி யான்மலையாகிய மாலையடைத்ததுபோல நீயுமருளின்தொழுங்காகிய மாலையடைந்தாய் அதுவுமன்றி யானிரவொருகமா யுறங்காமைபோல நீயுமுறங்காமை யாயிருந்தாய் ஆகையால்வானொருந்திய மிவ்வாறாயினேனென்றிருந்தேன் என்றோடொக்கநீயு மிவ்வாறாயினையோவென் றுதலையிடலின் மேல்வைத்திறங்கின தென்றவாறு. மாலையடைத்தனை பென்பதற்கு மாலென்பது பெருமையாதலாத் பெருமைமையடைந்தா மென்றுரைப்பாருமுளர்.

(உச)

இதுவும்அது-கலிநிலைவண்ணத்துறை,

கடல்வழிவிடநிசிசரர் பொடிபடவீருகண்டறி
வடகயிலையிலொழு விகைத்தமுறியதுமறந்தாரோ
ஆடலறவகனியிலறி துயிலமருமரங்கேசர்
இடர்கொடவருகிலர் முருகலர் துளவுமிரங்காரோ,

(எது) முற்கூலத்திற் சிதையென்னுமொருபெண்ணை வேண்டிக்கடலானது அஞ்சியழிவிட்டுவணங்கத் தேதுபந்தனஞ் செய்துபோய் இலங்கையிலுண்டான இராவணன்-கும்பகர்னன்-முதலான அரசர்கொல்லாமாணி தூளி படலமாகத் திருக்கண சிவந்ததுமன்றி மற்றும் வெள்ளிமலையிலும் விசேஷித்து விளங்கப் பட்டவிடைகளாகிய எருதுகளேழையுந் சத்தியபென்னுமொருபெண்ணுங்காத்தழ வியலனை மணந்ததுவுமறந்துவிட்டாரோ வெண்ணிலேமறவாமல் செய்தாரொனப் படுமாதலால்என்னுடைய விடருக்கெமிட்படிக் கிசைத்துவந்தனைத்தகநாமல்ல அப்படியணைவதற் கிசையாராகில் துளவமாலையையாகிலு மிரங்கித் தந்தவருமல்ல வலையினையுடைய ஆரவாடுவவாமளியில் யோகத்திறையா யமையுந்ருளிய வரங்கராயகாரானராதலால் அவரானது ஒருகண்ணை மிருத்திவெண்ணெய் தயவது.

(உஉ)

நேரிசை-வெண்பா.

இரங்கக்கணிக்தணியே பெய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தையேகாற் தடுப்பிர்-அரங்கர்க்குக்
கஞ்சந்திருப்பாதங் கார்மேனியென்றவர்பால்
நெஞ்சந்திருப்பாத நீர்.

(எ-து) சமுசாரமாகிய சாகரத்திலழுங்கிக் தளர்ச்சியற்றிரங்கும்ப
டிக்குத் தனித்தனியே பொன்றினமேலொன்றா யோயாமலோடி வரப்
பட்ட மாயாசிகாரமாய் மட்டிற்கரியமனோதுக்கமாகிய தரங்கமெண்ணு
மலைகளையே கைக்கொண்டு தடுத்தும் வீரோழைகளால் அரங்கராயக
னார் கம்போராகும்போலும் அழகியதிருடியே அறுங்கார்மேகம்போலுங்
கரியகிருமேனியென்றும் உவமிக்கப்பட்ட ஈனம்கு வாயித்துய்யவேண்டித்
தியநெறிக்கட்செல்லுஞ் சிங்கத்தை அந்நெறிக்கட்செல்லாமல் அவர்பா
லிற்செல்லல் கிருப்பாமிட்டாததிடசித்தமில்லாத நீங்களென்றவாறு. ()

இரங்கல்தாழிகை.

நீ நிருக்கமடமங்கைமீர்தினி கடாநிருக்கமதுகரமெலாம்
நிறைத்திருக்கமடவன்னமுன்ன நிரையாயிருக்ககரையாமல்பான்
ஆநிருக்கிலுமென்னெஞ்சமல்லாதொருவஞ்சமற்ற ஊனாயில்லைபென்
றாதரங்கினெடுது துவிட்டபிழையாநிடத்துறைசெய்தாறுவேன்
சிரிருக்குமறைமுடிவுதேட நியதிருவரங்கரைவணங்கியே
திருக்குழாய்சரில்நிற்கும்பியேகொடுதிருநம்பியேருகலின்றியே
வாரிருக்குமுலைமடம்மடங்கையுறைமார்பிலேபெரியதோளிலே
மயங்கியின்புறமுயங்கியென்னையுமறந்துதன்னையுமறத்தே

(எ-து) வாருங்கள் மடப்படுத்தினையுடைய மங்கைமீரே என்மனதித்
கிசைக்க நீங்களனைவருமிருக்க நானுகயால்வளர்த்த கிளிகளுகென்
கையிட்டுருக்க மனங்களுக்காகவராநின்றவன்கொதிகளும்நிறைத்திருக்க
மாடமைநாபுநடைய பேசுடையன்னுங்களுந் முன்னேநிரைநிரையாயிருக்க
இவைபெல்லாம் நம்பாமலெவர்க் கிருந்தாலும் என்னிதயத்தைவிட
வேறொரு விசுவாசமான துணையில்லை பெற்று விசாரித்துத்
துணிகது ஐடப்படாம லாதரவினுடனே யதைத்தூதனுப்பி யா
னமேசைபோன பிழையை நாணமின்றி முடிந்தாராதாநிடத்திலே
சொல்லியாறப்போமேன அனவயாகெனில், என்னிதயமான செய்
த்ச்சிநிப்பினையுடைய வேதமுடிவிலேயும் திருவரங்கரைக்கண்டு சேர்
ந்துகொண்டிருப்பது கிணைப்பஞ் செய்கையால் அவரின்கித்திரு

சுதுழாய் மாலையைக்கந்தாராகில் விநம்பிவாங்கிக்கொண்டு திரும்பிவர
பெணடு மென்பதில்லாமல் கைச்சார்ச்சுகள்தனத்தையுடைய மலர்மட
ந்நையாகிய மகாலட்சுமி வாசமாகியவார்மார்பினுடைய அழகிலேயும்பெ
ரிக்காகிய கோளினையுடைய அழகிலேயுமயங்கி இன்பமுறப்பொருந்தின
ன்னையுமறந்து தூதாகப்போன தன்னையுமறந்துவிட்டதாகிலகத்திலே
அன்பத்திற்கியாரேதுணையவர் தம்முடையநெஞ்சம் துணையலவழியென்
பதென்னிடத்திலிருக்கயான்யரைவெறுப்பேனென்றவாறு. (உச)

இதவும்அது-நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோகாவின் மதுவருந்தியப்பால்
பறக்குமோசர்நிதிபுண் பாமோ-சிறக்கத்
தருவாங்கள்கேட்டுமோ தாழ்க்குமோநெஞ்சே
திருவரங்க்பாற்போனதேன்.

(எ-து) நான்மதுதிருவரங்கேசரிடத்திலே தூதாகச் செலுத்தினவ
ண்டானது அங்ஙனஞ்சென்றவுடனே யென்னாமறந்துபோய் விடுமோ
அல்லவென்று பூங்காவினிலேபோய்ப் புஷ்பங்கடோறும் மதுக்களாமலுந்
ந்துபானம்பண்ணி அப்பாற்பறந்து தான்போய் விடுமோ அல்லவென்று
சர்நிதிக்குமுற்பட்டு நிற்குமோ அல்லவென்று சிறப்பிக்கும்படிக்கு அவ
ர்தரப்பட்ட வரங்களைக் கேட்டு நிற்குமோ அல்லவென்று சற்றுத்தாழ்ந்
துதானிற்குமோ யானிவ்வலகத்தோன்றிபாது மறித்திலேன் என்செய்
வேனென்றவாறு. (உடு)

அம்மானை-மடக்குததாழிசை.

தேனமருந்தேசலைத் திருவரங்கதெப்பொருளும்
ஆனவர்தாமான்பெண் ணலையலர்காணம்மானை
ஆனவர்தாமான்பெண் ணலையலரேயாமாகில்
சானதியைக்கொள்ளுரோ தாரமாயம்மானை
தாரமாய்க்கொண்டதுமோர் சாபத்தாலம்மானை.

(எ-து) வண்ணோதிகள்மருவாடின்ற பூங்காவனஞ்சூழ்ந்த திருவரங்கத்
தினிடத்திலே யெஃபெருமானரெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்டவர் ஆனவ
ல்லாத பெண்ணுமல்லாதவர் ஆலையும்ல்லாதவரானவரையாகிய சினை
யைத்தாரமாய்க் கொள்ளைக்குத்தருமோ வென்றில் அம்மானையப்படித்

தாரமாகக்கொண்டது மொருசாபமாகிய வில்லை யொடித்ததனால் அம்
மானையென்றவாறு. (அறியதுபாடிவந்தமானையாதலால் அப்படித்தாரமா
ய்க்கொண்டது மொருசாபகாரணத்தா லென்றுள்ளாரையுரைத்தமையு
மறிந்துகொள்க.)

(௨௬)

இரங்கல்-மடக்குத்தாழிசை,

மானையெய்தவரின்னமென்மடமானையெய்திலநீநெயிரால்
மாலையெய்தவர்பைந் துழாய்மதுமாலையெய்திலநீந்தான்
சோனாமாரிலெக்கிவிட்டவர்க்கொருமாரிலெக்கிலர்
சுரர்களுக்கமுதல்கொடுத்தவர்க்கொருவாயமுதல்கொடர்
தானையெய்தவர்க்கொடுத்தவர்க்கொண்டதளிக்கிலர்
சங்கரங்கிரவைத்தெடுத்தவர்க்கொருவாயமுதல்கொடர்
ஆனமுன்வருமன்புளர்முலையானமுன்வருமன்புளர்
அனையரங்கநடத்துநீதியநீதியாகியருந்ததே.

(௭.து) முன்புமாரிசனாகிய மானையெய்திலநீநெயிரால் இன்னமு
மென்னைய மடமானெக்கத்தினாலே மானையொப்பானையெய்திலநீ
ன்னலே எய்தப்பொறுக்கின்றிலரென்பகாரிற்று அன்றியுந் சக்கராடத
த்தினும் பொழுதைமறைத்து மாலையாகிய செவ்வந்தாமாலையைத்தந்தவ
ர்பசுமைபொருந்திய துளவாமாலையைத்தந்திலர் அன்றியுந்தேவையெய்தில
ல்கொடுப்பட்டுவந்து பொழியப்பட்ட சோனையையெய்திலக்கிவிட்டவ
ர்க்கொருமாரியெய்திலக்கி விடுகின்றிலர்அன்றியுந்தேவையெய்தில
க்கெல்லா மயிர்த்ததைக்கொடுத்தவர் செவ்வியவொளிரந்த தமதுதிரு
வாய்மலரிடத் துண்டாகியவயிர்த்ததைக் கொடுக்கிலர் அன்றியுந்ஐவர்
கொடியாகிய துரோபதைக்கு மானையெய்திலநீநெயிரால் இவ்வையெய்தில
கிழிப்பதைக்கண்மை யுடைபவர்க்குச்சரிந்துசேர்த்து துலையெய்தில
ர்சங்காருக்கிர வச்சத்தைக்கந்திலர் கையலானவர்க்கொரு நீட்டிக்குமச்
சத்தைக்கந்திலர் அன்றியுந்ஐவர்க்கொரு யானைக்குமுற்பட்டுவரு
ம்படிக்கு அன்புண்டானவர்க்குமாலையெய்திலநீநெயிரால் கொடுக்க
பட்டுவரும்படிக்கொடுக்கலாதுவரையிருந்தார் ஆகையால்அழகிய திருவரங்
கேசர் நடத்துகின்றநீதியெல்லா மனையெய்திலநீதியாகியருந்தமென்றவாறு. (இவ்
யெல்லா முரண்களையெய்திலநீதியாகியருந்தமென்றவாறு.)

(௨௭)

என் சர்க்கழிநெடில்-ஆசிரியவிறும்பம்

இருளினும்வெளியினுமருளினும்செருளினும்
இன்பமேயடையினுந்துன்பமேயிடையினும்
ஒருவர்முன்புகழினுமிருவர்பின்னுகழினும்
உவ்விரங்குமுயனும்யான்மறந்தொழிவனே
சுருந்தின்னோலிடுங்காதலநாலொழும்
துவருநான்மார்புமும்பவளவாய்மூலும்
திருவரங்கேசர்தஞ்சுருள்கருங்கேசமும்
செய்யநீண்முடியுமத்துய்யசேவடியுமே.

(எ-து) இருளாகிய போதினும்பகலாகிய போதினும் மானாயின் வசுத்தனும் மடங்கினும் அப்படியையங்காமந் திடச்சித்தனும் செளிந்தாலும்இன்பமானதெய்தியின்புற்றாலுந்துன்பமானதுதுன்னித்துன்புற்றாலும் ஒருவர் முன்னின்று புத்தந்தாலும் அப்படியுத்தந்தவா முன்புத்தந்தாலும் முன்னுலமைக்க வல்லவுடம்பேபிறந்தழித்துபோனாலும் யானமறந்தொழிந்திருக்க வல்லவனாவேனே நான்குவேதமும் முறைபீடப்பட்ட திருவரங்கேசருடைய நான்குபயங்கலையும் புரிநாலானது துவண்டுபுரளாநின்ற பொலிவினையுடைய மார்பினையுஞ்செம்பளம்போன்ற திருவாயிற்சிந்தந்த முத்தினையொத்த முறுவலையுஞ்சுருளும் கிருடையம்மசோதியான கெசத்தையுஞ் செவ்விகாகியநீண்டதிருமுடியையும்வண்ணையுடனே துய்யதாய்ச் சிவந்ததிருவடித்தாமனானையுமெக்காலத்தாறவே நென்றவாறு.

(உ.அ)

கேரிசை-வெண்பா.

சேவடியான்மூட்டிமண்டென்னரங்கத்தம்மானீ
மாவலிபால்வாங்கிபநாண்மண்ணுலகோ-முவுலகும்
வீசங்காலோலிபவெய்வினையேனெஞ்சமோ
பேசங்காலேதோபெரிது.

(எ-து) கெற்குத்திசைக்குத் திருப்பதியாகிய திருவரங்கத்திலுள்ளசுவாமி அடியேன்விண்ணப்பங்கேட்டாள்வையாகவேண்டும். பேசுநீர்மாவலியினிடத்திலேவாழ்வாழ்க்கின்றவர்க்கு உரத்தசேவடியினுள்ளே முறுவலையுடைய வாயினவாங்கு வாய்ப்புரியந்தரகவர்க்குமான் முவுலகமும் கேரிசைக்கிய பாதமோ பெரிதானது அல்லவென்று தீவினையினுடைய சிவ்வான சிந்தைதானேபெரியதானதெனறுபேசுமளவில் இவ்முவுலகும் மிருக்குமிடம் விசாலமன்றி நீண்டதிருவடியானதென் சிந்தையிலடங்கி நீங்காமல்விதைத்திருக்கையால் என்னெஞ்சமே பெரியதென்றவாறு. ()

ந வர வி து டு-உட்டலோக்ரலித் துறை

பெருவரங்கேசுவனஸ்ஸாதருள்செயும்பேரினேவே
 ஜெருவரங்கேசுற்றுமோகாரென்காதலேபோடிபெக்கும்
 உருவரங்கேசலிக்குத்திரிலோர்க்குக் கருணைசெய்யும்
 திருவரங்கேசுற்குநீசொல்லல்லவேணநிஞ்செழுங்குருகே.

(எ-து) எனக்குப்பெரிதாகிய வரங்காள்வைக்கும் கேசுவனஸ்ஸாதபே
 ரில்லை எனகாதலையுண்ணையிடவொருவருமவர்க்குச்சற்றுகிலும் தெரியப்
 படச்சொல்லாரு மில்லை ஆகையாலேவினாகத்தருவரங்கராகியகெற்பக்
 கிரகங்கடோறும நிறத்துமிதந்து முழலப்பட்ட திருவரங்கேசுருக்கு நீ
 யேபோய் என்னையசமெல்லாந் சொல்லவேணுந் செழுமைபொருந்திய
 குருகாகியபுள்ளே யென்றவாறு. (௩௮)

இரங்கல்தாழிசை.

குருகுரங்குரணலேகருநிதங்கொள்பானலே
 கொடியிருன் டஞ்முழலெநெடியகண்டநீழலே
 பொருள்தாங்கலேலையேநிருகரங்கமாலேபே
 போதனைநகம்புளையேதைநிறிபம்புகேன்
 திருவரங்கரிணையிலவொருபுயங்கவணையிலே
 திகழ்வலக்கைகிழைமாழுகிழ்மலர்க்கணவளாவதோர்
 உருணைகம்புவதனமுந்மருணவிம்பவதாமும்
 காணிகொண்டமேலரியுமாவின்கொண்டுபோனவே.

(எ-து) குருகாகியபாட்சிசாலந் சஞ்சரித்துறங்காநின்ற கானலாகிய
 உடர்க்கையே கரியநிதங்கொண்ட பானலாகிய பாருக்குருணையிவொரு
 யிருண்ட டஞ்முலாகியதருவேநெடியதாய்நிழலை நிழற்றுகின்றதாழையே
 பொருதப்பட்ட தரங்கமாகிய அலைகளையுடைய சமுத்திரமே நிருகரா
 கிய விராசகருடைய நிறம்போன்றமாலையாகிய அந்தியேபோதாகியபூ
 ந்த திகனைப்பொங்கப்பட்ட கம்புகளாகிய சம்பங்கொழியேஉங்களுட
 னே யிப்போயானைதென்மெந்தெந்ததுச் சொல்லப்போகிறேன் திருவ
 ரங்கருடைய வினையில்காத வொருபுயங்கமாகிய பாம்பலையிலேகைழ்
 ந்துப் பரகாசாகிய வலக்கையைத்திருமுடிக்கேழே கொடுங்கையலையாக
 க் கொடுத்தமுள்ளி மாகிய உலக்கைவளராதன்ற வொருப்பத்தரு
 ணை வெவ்வங் குடி கொண்ட முகையுயமுஞ்சுவை ஆற்றிவைவிடப்ப

முக்கை யொத்தவகரமுன் காவியாகிய சருந்துவளைப்பூவையொத்ததிரு
மேனியுடைய இவ்வனையவங்கடோறு முண்டான அழகுக்கொல்லன்
கூடி பென்னுடைய பிராணனைக்கொள்ளுகொண் டோயிற்றென்ற
வாறு (௩௬)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி-ஆதி ரியவிருக்கம்

பேனகம்பதினுவலுனத்திருப்பள்ளி

பொதியாவணப்பாற்கடல்

மூடந்தையுநிலமடைந்தையுந்தேவியர்

புராதனமறைக்குமெட்டா

வானகம் பேரினபமுடன்வீற்றிருக்குநிடம்

வானகம்வயினதேயன்

மலர்வக்கநான் முகன்றிருமைநனவன்மைக்கன்

மதிருடிவ சவன்முதல்

தேனருங்கொடைமவுழிமுப்பத்துமுக்கோடி

தேவருனதேவன்செய்வோர்

திக்களும்பரிதியுஞ்சங்கமுந்திகிரியுந்

திரிவனருநிற்பனவுமாம்

எனைமன்னையீர்முழுதும்வினையாடநீ வகுத்

திட்டபலமாயைபதனூல்

எழிலரக்கத்துயிலுமெம்பிராநின்பெருமை

யாவேரவாழ்த்துவாரோ.

(எ-து) அழகியதிருவாங்கத்திலேசேஷசுயனத்திற் திருக்கண்ணனார்
நின்ற சுவாமி தேவரீருக்குப்போனகமாகிய பொசிப்பாவது பதினாறு பு
வனமும் அதுவுமன்றித் தேவரீருக்கழகிய பள்ளியறையாவது பொற்ப
ரணென்னும் பாம்பாகிய வண்ணையுடைய திருப்பாற்கடல் அதுவுமா
றிக் தேவரீருக்குத்தேவமாராநிறவர் சீதேசனியும் பூதேசனியும் அதுவ
ன்றிக் தேவரீருக்கு விற்பக்கோடுங்கூடிப் பரவாகதேவர் எழற்கருவி
யிருக்குமவது புராகனமாகிய நான்ருகேவகத்துக்கு மெட்டாதவானு
லோகம் அதுவுமன்றிக் தேவரீருக்குபாகனமானதையினதேவனுடைய
ருடன் அதுவுமன்றிக் தேவரீருக்குவந்து யெவற்றொழில் செய்யப்பட
டவர்கள் உனது உருக்காமலவ்கிற பிறக்கிரமகேவனாகிய பி
னோக்குப் பிள்ளையாகிய அலையாய் குழனவன்மேவந்திரன முகலா

பொதுநாயுடைய தேன் தளிக்காவின்ற பூமலைபொருந்திய பொன்முடிந
வீத்த முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் அதுவுமன்றித்தேவரிருக்கு ஆயு
தமாவது சந்திரகுரியராகிய சங்குசக்கராயுதம் அதுவுமன்றித்தேவரிரு
க்குவிளைபாடலாவது பலபலமாயையாக வகுக்கப்பட்ட தத்துவனமும்
ஊர்வனவுந் சுவழ்வனவுந் நிற்பனவு முகலாகியசகலசீவராசிகள் ஆகை
யால் தேவரிருடைய பெருமையையெவராலறிந்து புகழப்படுமென்ற
வாறு.

(௩௨)

(இரங்கல்-இதுவும்அது)

வாழ்வுள லீக்துழாய்மணமும் கரக்குழைதோய்விழியருளும்
மலர்ந்தபவளத்திருநகையுமார்பிலெணித்தமணிச்சுடரும்
தாழ்முளரித்திருநாடிக் தடத்துளடங்குமனைந்துயிரும்
சரணக்கமலத்துவமகேள்வன்சடையிழ்வு லுங்காணேனா
அழிமுடையசருங்கடலினகடுகிழியச்சுழித்தோடி
அலைக்குஞ் குடகாவிரிகாப்பணைவாயாவிற்றுயிலமுதை
எழுபிறப்பிலடியவனாயெழு காப்பெரியபெருமானே
எழுதவரியபெருமானென்றெண்ணுதெழுதியிருந்தேனே

(எ-து) திவ்வியமங்களகருபமாய்ச் சிறந்த திருமுடியிற்குடியதுளவ
மாலிகையின் சுவரத்தக்கையுந் திருமகரக்குழைவிளங்கிய திருச்செவியி
ந்சென்று சேராவின்ற கட்டாட்சவிட்சணத்திற் பெறங்கருணைவெள்ளத்
தையுஞ்செம்பலனம்போன்ற திருவரங்காமலராற்சிறந்தகிறுநகையையுந்
திருமார்பிலெணித்த கவுஸ்துவாபரண மினியின் சோதியையுந்தாழ்த்து
சுழித்த காமரையாகிய நாடிக் தடத்துக்குள்ளாயடங்கிலின்ற சாலசீவரா
சியையுந் சரணாவித்தத்தில் உமாபதியினுடைய சடைக்கங்கையும்
நான்காணேன் ஆகையாலாழமுண்டான சருங்கடலினுடைய அகடாகி
ய வயிறுகிழியச் சுழித்துக்கொண்டோங்கி அலைக்காநிறை குடகாவேரி
க்குநடுவே ஐந்துவாயையுடையபாம்பாடிய அணையிலேயருட்கண்வளர்
ந்தருளிப்புகும்போன்றவரைத்தமக்கு அடியாராவர்களுடைய எழு
பிறவிக் கொகையையுரியமன்கணக்கி லெழுதாதபெரியபெருமானேயெ
ழுதற்கரியவெழிநுடைய பெருமானென்று மெண்ணாமல் என்பேதை
யாகிய புத்தியினுவிப்படத்தி லென்னென்று துணிந்து வெழுதியிருந்
தேன்.

(௩௩)

இதுவுமது-என்றெக்கறிவெழில்-ஆசிரியவிருந்தம்.

இருங்குக்குமத்தோளரங்கேசர்முன்னாள்

இலங்கா புரங்காவலன் காலினாலவீழ்

சுருங்குள் றுபோன்மண் முகக்குத்திளியுக்
கண்டா மொனக்கின் றுதண்டா னிரத்தால்
மருங்கென்றும்வம்போ துவர்வாயடங்கும்
வாடைக்குநிலமங்கையாடைக்குநோகேன்
நெருங்குந்தனஞ்சுஞ்சுநர் பூசலாகும்
நீளா திராமையன்மீளா திராதே.

(எ-து) பெரியதாசிய துந்தமங்களைக்கொட்டாநிற தோளையேயுடைய
வரங்கநாயகர் முற்காலத்தில் துள்ளாபரிக்குக்காலையானே இராவண
னைக் காலாகிபசண்டமாருகத்தினும் கலாந்தவிழாநினை கருமலைபோல
மண்ணிலே முகங்குத்திக் சலேதொய்ந்முற்படிக்குச்செய்கவாழ்ப்போ
தெனக்குத் தணமையை யுடையமாலையைக்கந்தாநாசில் இவ்வாட்டத்தி
லெங்கெங்கு மலர்தூற்றுவாருடைய வாமலராகாமலடங்கும் ஆதலான
றியும் வாயையாசிய காற்றுகுநிலமங்கையாகிப் கடலுக்கும யான்
நோக்கத்தக்கதில்லையெனாழிபுமநாழையப்பா சுகெருக்குதலையுடையனை
த்திலே நஞ்சுஞ்சுநர்க்குமுமாயத்தலையாகும் இரவுபந்தியதென்னுடைய
நோயும் நீங்குமென்றவாறு.

(௩௪)

[அழைக்கமுநெடி ல் ஆசிரியவருக்கம்.]

தேநினைமனையை பொறிக்களுக்கினாதே யுங்கிடையாமல்
வாநினைமனைவிநெசென்றென்றினிமருவுகவமடநெருஞ்சே
நினைநிலையமுநிலைகொழுநிலையரங்களைக்காங்குப்பிப்
பாடுகின்றிலைநிலைகிலைபதினமந்தம்பாடென்படியாயே.

(எ-து) அல்லம்பகலும் அவமேதிர்க்கைம்பொறியாகிய மெய்வாய்
கணமுக்குச் செவ்வென்பதற்குச்சத்தபரிசு ரூபரசுகந்தமாகிய பொ
றிப்புகளைக்கீதடாநின்றாய் அப்படித்தேடியுக்கிடையாமையாய் வாடா
நின்றபாகில் நமக்குமோகூழாமாய் வீட்டினிடத்திலே இவ்வென்றை
க்குஞ்சேரப்போறாய் மடமையையுடையாடுஞ்சமே அரங்கநாடகனைஇ
ரவாநகைகளைபுந் குறித்துப் பாடுகின்றிலை ஆனந்தமாக நின்றுநிகு
நிலைநிலை நலமகவிறன்றெண்டுகி விழுகுறியில்லைநீனந்து நினைந்து
வசமாகிழையில்லைபதினமராகிய ஆழ்வாராதியர்பாடினபாடலையும்படிக்க
றாயில்லை எ-று.

(௩௫)

[அழைக்கமுநெடி ல் ஆசிரியவருக்கம்.]

ஆசிரியனைபைச்சேயினைப்பிகாவை

அனத்தினைத் தனத்தினைவிரும்பும்

பேயினை மறந்து நோயினை மூப்பைப்

பிறப்பினை யிறப்பினை த்துடைப்பீர்

ஆயனை முளரிவாயனை யெங்கள்

ஆமலனை க்கமலனை ப்பயங்க

தாயனை நெடியமாயனை வடபாத்

றங்கனை பரங்கனைத் தொழுமே.

(எ-து) மகாபிதாவையும் - வெண்டிர்பிள்ளையும் - அன்னத்தையும் சொன்னன்கையும் - மற்றுமுள்ள பண்பிபதார்த்தங்களையும் - பொய்யென்ற நினைமால் - மெய்யென்று விரும்பும் பேயாகிய பித்தை மறந்து - நோயையும் மூப்பையும் - பிறப்பையும் பிறப்பையும் துடைத்து ஆடியினைக் கருதுவீர் கா-எப்படி யென்றாலாயினும் கோபாலனை மலர்ந்த செந்தாமரையை பொற்க வாயையாடையவளை எங்கள் மும்மலக்கையும் மொழிக்கப் பட்ட மமலனை வனை க்கமலந்நியா சீரமதேவனைப் பெற்றதாயானவனை நெடியமாயனை வடபத்திரத்திலும் பாற்கடலிலும் பள்ளிகொண்டவனைப் பரங்கவாயனைப் படைத்து தொழுது கொள்ளுகளென்றவாறு. (௩௬)

[மடக்குக்கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா]

தொழப்பெறு கந்தவாரணத்தந்தமே

தொட்டி துத்த தும்வாரணத்தந்தமே

வழுத்த தாண் முன்புவனங்கடந்ததே

மலர்ந்த வந்திபுவனங்கடந்ததே

ஒழித்த துங்குழைச்சங்கரன்சாபமே

ஒசித்த துங்குழைச்சங்கரன்சாபமே

அழித்த தும்பொரு கரனவரங்கமே

அரித னாரினிதானவரங்கமே.

(எ-து) அரங்கேசருடைய பெருமையை இக்கன்னம் உதன்றித்து தொழமாட்டாததுவும் அழகிய வேதாங்கமே ஆவர்த்தமாகிய இலேலதொட்டிமுறிக்கதுவும் யானைக் கொம்பையே யவரமுனபு சிகைப்பிராட்டியாருடனே வனங்களைக்கட்டித் தொழுவும் கொண்டார்கள் யுள்ளோர் யாருக்குக்க திருவடிபோதுவுமன்றி இப்புவனங்களை பொல்லாமென்றதுவும் அவருடையமலர்ந்த காடுக்கமலமே ஆதுவுமன்றி பொருவராதாமழித்த மலர்ந்தவரை அலரொழித்ததுவும் துயரமுற்ற சங்கரனுடைய சாயத்தைக்கடந்தும் பாண்டரனுடைய கொக்கப்பாடகத்தை யவர்களைக் கொடுத்ததுத் தொழபாகர் சங்கரத்தரித்த ஆரத்தானவ வில்லையோ

மற்ற மவனழித்ததும் பொருதப்பட்ட அசுராதிவருடைய அங்கத்தை
யே அயனுக்கிருப்பிடமாகத் தேவலோகத்திலு மினிதானது அரங்கமா
நகரமே யென்றவாறு. (௩௪)

சேரிசை ஆசிரியப்பா உயிரவருக்கமோனை காண்க.

அரங்கமாளிகைக்கருங்கடல்வண்ணனை
ஆவிமாழுகிலை வாலிகாலனை
இந்தனநுறை யெந்தைபெம்மானை
ஈசனுன்முகன் வாசவன்றலைவனை
உள்ளுவாருள்ளம் துள்ளுறையேசாதியை
ஊரகணின்மரு ணீரகத்தடிகளை
எவ்வண்மாயனைத் தெய்வநாயகனை
ஏர்மலிசிகரத்து நீர்மலையா தியை
ஐயாயாவி லதிதுயிலமலனை
ஒருகான்மொழியீனுமொழிசுவைநெஞ்சே
ஒதநீர்மூலத்தழலும்
ஒளவியபிறப்பி ஸமுத்திவாவேதே.

(௪-து.) அரங்கமாகிய மாளிகையினிடத்தில் வாழங்கரிய கடலையொத்
ததிருமேனியின் வண்ணக்கையுடையவனை யாவினிடத்திலே மாவாகிய
மசாலட்சுமிக்கும் முதன்மைபானவனை-வாலிக்குவலையகாலமுன வனைத்
திருவிந்த ஓநிலுறையப்பட்ட வெந்தையாகியசுவாமியை ஈசனென்று
ம், நான்முகனென்றும், வாசவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்
குக்கலையுணவனை ஓயாமல்கினைப்போர்களுடைய நெஞ்சகத்துள்ளே
நினைக்கவேண்டியானவனை திருவூரகத்திலேயின்றநளிய திரிலோகத்தடி
களாகிய தேவனத்திருவெவவு நரில் வீரராகவனென்னுமாயவனைநிறு
வயித்தொடரத்திறந்தெய்வ நாயகனுனவனை அழகிவாமிசுந்தர சுகரககனையு
டைய நீர்மலையினிடத்திலெனக்கெந்தையரையிருக்கப்பட்டவனைஐந்துக
லையையுடைய ராவலையிலிறிதாரிலாக வமர்ந்தருளிய அமலனுனை
நெஞ்சமே ஓநகரம் அவனதுதுதியை சொன்னுமையாகிவு மொழித்து
விடலாம் கடல்சூழற்கலகத்திலே யலாவித்தினறுறறு மெளவியமென்
னும்பொய்மையாகியபிறைய சுகரத்திலமுத்தி வரப்பட்ட அனுபவமென்
லா மென்றவாறு. (௩௫)

இரங்கல்-தாழிசை.

வாடியோடவ்னமன் னசிருகண்வெள்ளமருவியோல்
மருவியோடமதன்னவாளியுருவியோடவாடைபூ
டாடியோடவன்றிலோசை செவியிலோடவன்னதிழர்
ஐசையோடுமெக்கள்பேதை யாவியோடனீதியோ
மோடியோடவங்கிவெப்பு டங்கியோடவைங்கரன்
முநியோடமுருகட்டுட முக்கணீசன்மக்கடோத்
கேடியோடவாணா யிரம்புயங்க்குருநீர்
சுந்தியோடநேமிதொட்டதிருவரங்கராஜரோ.

(எ-து) மோடியாதெ முகணங்கு கோற்றோடவும், அங்கியாதெருந்
பிணுடையவெப்பமுமங்கியோடவும், ஐந்துகரமுடைய யானைமுருவன்
முங்கியோடவும், அவன்தம்பியாதெ முருகனவன்பிடிப்பு கங்கியோடவு
ம, முருகனாணையுடைய ஈசனையன் மக்கடோத் கோடியோடவும்
வாணாணையுடையஆயிரம்புயங்க்குருநீருத் தருநீர் வெள்ளமானது
குதியோடவும், சக்கராயுதத்தைவிடுத்தருளியதிருவரங்கராஜரோ எங்க
ள்பேசுக்கன்மையையுடையவளுடைய கமலம்போன்றசிருகண் மலரு
டவாடிப்போகவும், மல்கமெனயப்பட்டவைங்கனையுமப்படுருவியோ
டவாடிப்போகவும், அன்னவந்திவாழ்க்கோடவும், அன்றிலாகியபட்சியினுசை
நீனுந்நீருச்செய்யிலும் நுழைக்கோடவும், வண்ணமையுடைய உமதுது
ரோமமாய்மெல்லவந்த ஆசையுடனேகூட ஆவனாஹி கூட்டிலிராதற்கு
யோடவுந்தியோ சொல்லுமென்றவாறு.

(எ-சு)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

சருகருந்தியைம் பொறிவருந்தருந்
தவர்களண்டர்குஞ் சரமுகன்முகன்
பரிதிசுந்திரன் சிவனயன்புரந்
தரணிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர்
குருகையுஞ்செதென் கணபுரங்குறுந்
குடிசூடந்தைவண் வேலையிந்தருந்
திருவைகுந்தமஞ் சனசிலம்பயிந்
திருபுரந்தசெழுந் திருவரங்கமே.

(எ-து) சருகருமலாகிய பொசிப்புகளைப் பொசித்து வைத்து
பொதிக்கும கருகப்பட்ட ஆரியதபோதகர்கள் - தேவர்கள்.

-ஆனேமுகவன்-ஆறுமுகவன்-சந்திரன்-சூரியன்-சிவன்-ஆயன்-தேவேந்திரன் முதலானபேர்கள் சகாகாலமும்பரணிப் பணிபுமெய்லையாகிய எம் பெருமானுக்கு யிருப்பிடமாகிய ஞ்ராவண திருக்குறையை-திருக்குற்றை-திருக்கண்ணபரம்-திருக்குறுங்குடி-திருக்குடத்தை- திருத்துவரை திருவிச்சைநாடு-திருவைக்குக்கம்-திருநீலகிரி-திருவயிற் சிறப்புடைய-பெரிய பிணையுடைய-திருவரங்கமுதலானமற்றுமுள்ள, உலங்குந்ம், அமர்ந்து.

மடக்குக்கொச்சகக்கவிப்பா.

திருவரங்கத்திருக்கோயில்சேர்ந்தமதுதிருக்கோயில்
தருவரென்றுமவைகுந்தக்கயக்கொளிசேர்வைகுந்தம்
ஒருமருங்கினந்துடையாரொழிந்தோச்சுணர்ந்நுடையார்
மருவமறத்திருப்பிசேவணங்கமருந்திருப்பிரே.

(எ-து) திருவரங்காகிய வழகியகோயிலைச்சென்று சேர்ந்து உங்கள் திருக்காகிய தீவ்ணைகளெல்லாந்தீர்த்ததேயானால் தருவர் எக்காலமந் தாமிருந்தருளியகம்முடையவொளிநு மொளியேசார்ந்தவைகுந்தத்திருந் துக்குமபதவிளையொருவருமருங்காடய இடதுகையிலேந்நயசங்கத்தாக யுடையவரேயனறி மந்தொருவ ருங்கள்செனைந்நைகப் போக்கமாட்டா ர்கள் ஆகையாலவருடைய திருவடிக்காமரையை மருவுந்ருப்பொருந் தாமந் போகப்பட்ட மாறுபாடாகியவுங்கள் மனதைத்திருப்புகள் வ ணங்குதிருத்தக்கு மறத்திருக்கப்பட்டவர்களைவென்றவாறு (சக)

சித்துகட்டளைநிலைக்கவிப்பா.

திருப்பொற்பாவைக்குந்தச்சம்பொன்னுக்கிய
சித்தரேஞ்சுத்தக்காயாமலரென
உருப்பொற்பான்திருவரங்கோ னர்
உரகத்துநிறுர்சென்றிறைஞ்சினேம்
இருப்புப்பாடகங்காட்டினர்யாமவர்
திருப்படையானகமாக்கினமீபத்தை
நருக்கிவெள்ளியதாகவுருக்குலோம்
கமதுவித்தைக்கமுதேயருமையே.

(எ-து) திருப்பொற்பாவையாகிய சீதேவிக்ருக்கஞ்சமையொலையுல
யுடையபொருத்தக்கவித்தந்நாம் மைத்திருக்கையாகியுடையகம்மு

பழுவழியை திருவரங் கேசரானவா திருஆகமாயிப விடத்தி ஏறத்தம்
போதுசென்றிவறங்கிதின உய்ப்பொருளிருப்புபாடகங்கட்டினர் நா
மவருக்க ஆத்தவிருந்தையாடசமாயிபொன்னாகச் செய்தாம் ஆதுவன்
நியத்தாக நறங்கி வெள்ளியதாகவுருக்குவோம் இதுவெல்லாமநுமை
யல்லவெமதுசிக்கக்க ஆழகமாக்கிரமே யருமை யென்றவாறு.
(இன்னங்கற்கையுநாபிப் பொருளனநியபிதனுள்ளையென்னேவென்
னிந்தி தேனியிருப்பது பொற்றா மையா தலால் கஞ்சமாயிசாமரைநய
ப்பொன்னுக்கினைமொறார் இருப்புப்பாடகங்காட்டினுரென்பதுதாமி
ருக்கு நிருப்பிட்டிருப் பாடகாயிபகலமென்றவிதிக்கது இரும்பைபா
டகமாக்கின மென்பது பெரிய நம்பின்படத்தை யெவருக்குப் பாடக
லையாக்கினமென்றது நாயக்கைகளுக்கி வெள்ளிபதாக வுருக்குவோமென்
பது நயத்தை யுருகியிழந்தமபொது வெள்ளியதாயோகமென்பது
கருத்து.) (சஉ)

இதுவுமது-கட்டளைக்கவித்துறை-

உரும்பித்தனையிழநாண்மலை. மார்பனரங்க வெண்கள்
பெரும்பித்தனையும்பிறப்பதுத்தாண்டபிராணசித்தரேம்
தரும்பித்தனையும்பொன்னுக்கித்தருவொம்பப்
திருபெய்களையினவெய்பாலமுதினுஞ்சித்தனையே.

(எ-து) அரும்பானாரும்பிமுணக்கனிழந்துபுஷ்டிக்கும் பூமலைநைய
ணிக் தமர்கையுடைபர் அரங்கமாயிநகரையுடைய பெரிசாகியாத்
லையனாந்து குழப்புற்பிறப்பை பொழிக்காண்டருளிபிராணாஅசன்
கரையருடைய திருவடிக்கரிசாகியசிக்கநாம் நீங்கள் தரப்பட்டபித்த
னையையும் தரையையம் பெர்ன்னுக்கித்தருவோம்அப்பாலென்னிவையா
னதுப்போதிருந்திற்று வெண்ணையிலேயுநெய்யிலேயும்பாவி லேயுந்
நுப்பமாய் பொருக்கவேண்டுமென்றவாறு (இதற்குயின்னமுமொன்ன
ணடு கரும்பித்தனையும்பொன்னுக்கியென்பது தரும்பித்தன
ஆனாத்துவனையின் பூட்டிம் அரபாம்புக்கு அரிமென்றுதேர்ப்பானை
க்கு மரிபெய்துபேராகைய ஸப்பொன்னைப்பொருக்குகின்றனென்ற
ரென்றவாறு-

(சகஉ)

நேரிசைவெண்பா.

சித்திக்கத்தித்தெருந்தெவவாய்தவர்த்தப்பாம்
புத்திக்குநாபினபுனிமேவும் கந்தம்

(எ-து) எந்நகரில் பாட்க்கினையுடைய பாம்பணையிப்பள்ளிகொள்ளு
ம் பாம்பு நுண்ணுக்காமராவநுந்திக் கமலத் துதிக்கவையனும் அரணுமார்
புச்சநிபுக்கிய திருமாலானவர் திருக்கணவளநுந்திருவரங்கத்தி னிடத்
திலே உருவநமங்கமடும் மந்தவனத்திலேலகணனுந் திலேயுருடைய அ
னையுடையவர்காது லணிக்ககுழையவந்தலைக்குமருவனமலனா யொத்தக
னையுருந்தியாதிபபணணினமொழியுமணைக கொம்பை யொத்தமுதி
யவந் தவகையு முத்தினுலே யாமத்ததோடும் புருமாகியவிலு மாகவே
தோனாறுநிறைந்தமுதலுடையோருமுதும்-எ-து. (சுஎ)

கைக்கிளை. எழுதிக்கழிவெழில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அ-நாடமுழுதுண்டவருமிழந்தவரிடந்தவ

எளந்தவர்வளர்ந்தருளுமா

ச-நாடபணனாவந்தலையனந்தசயனந்திழ்

தருந்திருவரங்கர்வனாமேல்

கண்டவொருகுமபத்திலிரண்டுமகரங்கொரு

சுஞ்சயிருமெஞ்சிலைமணம்

கொண்டவொருகொண்டலிருகெண்ணையொரு

கொண்டவொருகுமபொருசெம்பணிலமே.

(எ-து) அண்டபரண்டங்கவெல்லாம் போனமொகவுண்டிமிற்குவி
டந்துமார்த்தவர் அதுவன்றிபார்க்கின்றவனநற்பெரியவொருகாடிபகட
கொண்ட பொருந்தியவைந்தலையையுடையவனந்தசயனத்திலே திருந்த
நலிப திருவரங்கெருடைய வனையிலிடத்திலேஎனகண்ணினுக்கொ
ந்தகந்தியவந்தகொம்பொன்றுநி அகிலேயிரண்டு மகரங்களுமொ
ருகாமையு பிரண்டுவிடும்மண்டபொருந்தியவொருமேகமும் இரண்
தலேந்தகண்டபுரலுநகலகொண்டபுழமுடி இரண்டுருடமும் ஒரு
சந்தமுள்ளவெனமயாறு (இன்னங்கேளென்னில் இளவந்திக் கொம்பி
யிடமாகவும-மகரக்குழைகாதாகவும்-காமரைமுகமாகவும-யில் - புருவ
மாகவும்-அளகமாகவுமீனம்விழியாகவும்-ஆகொண்டபழம்வாயாக
வந்த-குடங்கொங்கையாகவும்- சங்கங்கழுத்தாகவும கொண்டு தலைவனாக
லேவினய வியந்தாத்தது.) (சுஎ)

இரங்கல்-காழிசை.

செய்வான்வரங்கத்தரங்கநீர் சிசனசுந்திரவாகிநுந்
கமபுணர்வந்தபிடுரைமங்குதலையெனகொலையுமே.

வெம்பணிவந்ததுவந்தபின்வேனிலும் வந்ததுவேனில்போய்ப்
பைம்புயல்வந்ததுசென்றனம் பாதகர்வந்திலர்காணுமே

(ஏ-து) செம்பொன்னினுற்செய்தவரங்கத்தினிடத்திலேயலைகள் பொருந்திய நீரளாவிடச் சூளாசந்திர வாலியாகிய சந்திரபுஷ்காணியைச் சூழப்பட்டகம்புளாகியசம்பங்கோழியுடனேகூடத்தாயிலாநின்றநாரைகளே யான்கொண்டகரதலையென்னென்றுசொல்லி யாற்றிக்கொள்ளப்போறேன்வெவ்விதாகிய பணிக்காலமும்வந்தது இரக்கமினறிநம்மை விட்டுப்பி ரிந்து போனபாதக ரின்னமவந்திலர்காணுமெனவாழ். (சு-அ)

சம்பிரதம்-பன்னிருசொக்கழிநெடிஸ்ஆசிரிய விருத்தம்.

காணுகபுதுமைபலகாட்டுவென்கட்செவிக
ளெட்டையுமெடுத்தாட்டுவேன்
சுடல்பெருகுவென்பெரிபகனகவரையைச்சிறிய
கடுதினிலடைத்துவைப்பேன்
வினாவாரமுகண்டமுறவினையிப்ப
னிரவுபகன்மாறுடுவேன்
விண்ணையுமறைப்பனெழுறணையுமெடுப்பனவை
வினையாடும்வித்தையென்றால்
நீணகணபபள்ளியிற்றிருவாங்கத்து
நெடிதுழிதயிலும்பிரான்
நெற்றிக்கணவனைநான்முகனைவாசகனை
நிமிருமிருகடரைமுகலாச்
சேனாடர்பாவரையும்முகைகொண்டவரவர்
சிரத்திற்பொரித்துவிட்ட
இருச்சக்கார்பொறியிலாகவொருகடவுளைத்
தேடியினிமுன்விடுவேனே.

(ஏ-து) காணப்படாத காகிதயங்களையெல்லாம் காட்டுவேன்அட்டமா நாகங்களையு மெடுத்தாட்டுவேன் சத்தகசாகங்களையும் பானம்பண்ணு வென்பெரிதாகிய மகமேருநிறைச்சிறிதாகிய கடுதிலையடைத்துவைப் பீபன் வினாவாரமாக முகண்டகோளங்களினுமுண்டாகுதிவன் இர வுபகலாகவும் பவிரவாகுமாராளுடுவேன் ஆகாயத்தைமறைப்பீபன் விழு

லகங்கனையுமெடுப்பேன் இதுவெல்லாம் வீனையாடும்வித்தையல்ல நீண்டதாகணையிற்றிருவரங்கத்திலே நெடிதான ஒழிகாஸமுமறிதுயிலமர்ந்தவெம்பெருமானானவர் நெற்றியிலேகண் ணுண்டானதிரிநேத்திரனைத்தேவேந்திரனைச்சதுமுகம்பிரமாவைச் சந்திரசூரியர் முதலானவிண்ணுலகிலுள்ளவர்களையாவையும் அடிமைக்கொண்டு அவரவர்கிரங்களிலே யெழுதிவிட்டஅழகிய சக்கரப்பொறியில்லாதவராயிருக்கப்பட்ட ஒருகடவுளைத்தேடிக்கொணர்வந்து இனிமுன்னே விடுவேனென்றவாறு (என்னவேசக்கரப்பொறியில்லாதகடவுளெவ்வுலகினு மில்லைபாதலாற் றேடியினி முன்விடுவேனென்றருமையறிவித்ததெனக்கொள்க.) (சசு)

எண்ணெர்க்கழிநெடி ல் ஆசிரியனிருத்தம்,

முன்னமேற்புரவியானிரவிகாய்வெயிலினால்

முத்தரும்பியகலாமுமுதித்திருமுகம்

தன்னமேயின்னமோர்காவதம்போதுமேய்

அகலுமிப்பாலையப்பாலரைக்காவதம்

என்னையாளுடையவன்றுயிலராவமளியும்

இலகுபொற்கோயிலுமித்தவின்பொய்கையும்

புன்னையாநீழலும்புரிசையும்மதுகரம்

பூவிரித்துறையும்க்காவிரித்துறையுமே.

(எ-து) முன்னமேறமுதுகிரைகட்டப்பட்ட இரதமுனையவிரவியால்எரிக்கப்பட்டவெயிலினாலே வேர்வையாகிய முத்தரும்பிய பூரணசந்திரோகயம்போன்ற அழகியமுகத்தினையுடைய அன்னத்தை யொத்த நலையிழையுடையவளேஇப்போது நாயிங்ஙனமறினாருடந்து போகுதற்குமுன்னம்இன்னம் ஒருகாதலுநீருடந்தளவில் அங்குனமுழன்ற நின்றபாலையெழுதிய அங்கடாலையெனத்துக்கு மப்பால்அரைக்காவதமுண்டு அருடந்திலேயெனையாளாக வுடையவருட்கண்வளரநின்றவனந்தகுதியவமளியும் விளங்கப்பட்ட அழகின்மிக்கதிருவரங்கமும சந்திரபுஷ்கரணியும் புன்னாகவிருட்சகிழலுஞ் சூக்கப்பிரகாரமும வண்டுகள்படியப்பட்ட புஷ்பங்களமாராநின்ற பூங்காலமும அழகியகாவேரிதீர்த்தமும் காணக்கடவோம்அவ்வளவு நீமனந்தளராமல் பரமேனெடுமென்றவாறு.

கட்டளைக்கீழ்த்துறை.

துறைமதியாமலிக்கான்யாழநீந்திச்சரங்கடத்தல்
நிறைமதியாளர்க்கொழுக்கமன்றானெடுமாலரங்கத்
திறைமதியாவருமாராவமிர்தன்னவிந்துறுதம்
குறைமதியாள்பொருட்டாற்கய்குல்வாசலெங்கொற்றவனே

(எ-து) இதுவழங்குதுறை-இதுவழங்காத் துறையென்றுமதியாமற் பெரியகான்யாற்றை நீந்தி யரியவழியைக் கடக்கின்றமை-யுன்னேப்போ ஸநிறைந்தவறிவுடைமையாளர்க்கொழுக்கமுடையென்று-நெடுமாலா கியதிருவரங்கத்திதுறையப்பட்ட எம்ருபருமானானவரமுன்னேசமுத்தி ரந்தானம்பண்ணவந்நிறைந்த வழுத்தையொத்தஇந்தக்குறைமதி யாகிய பிறையையொத்த நெற்றியையுடையவள்பொருட்டாழிவ்விரு ளின்கண் வாராதொழிவரயாகவெம்முடையதலைவனெயென்றவாறு.

மறம்-எண்ணிக்கழிநெடிவிஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன்றிருமுகத்தைக்கொணர்ந்ததாதா
குறையுடலுக்கோமறவர்கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்க்கேத்திருவங்கம்பெருமாதோழன்
ஆவதரித்திருக்குலமென்றியாய்போலும்
மற்றதாதன்றிருமுகமேயானுலந்த
வாய்செவிகணமுகக்கேமன்னர்மன்னன்
பெற்றவளவரசானுலாலின்கொம்பைப்
பிறந்துகுலத்துக்கேற்கம்பேசுவாயே.

(எ-து) கொற்றவனாகிய வேந்தனுடைய திருமுகத்தைக்கொண் டெவர்களுக்கே இச்ச்சரிமிறந்தமுண்டமாகியவ்நகரத்தினித்துக்கிடந்த குறையுடலுக்கோ மறவராகிய வேட்பெற்றவனெடுக்கொம்பையொத்த எங்கான்பண்ணைக்கேட்டாய் ஆசாபாசங்களுயுத்தவறியதபோதனர்கள் ணுகப்பட்ட திருவரங்கப்பொருமாள்கோமுறான குகனைவேடன் திரு வவமா ருஞ்செய்திருக்குலமென்றிறகதிலையோநீ கொண்டுவந்ததுதி ருமுகமேயானுல் மற்றுபிதனுடையவுறுப்பாகிய மெய்வாய்கண்-முக குச்செவியானதெங்கே-போய்விட்டது மன்னர் மன்னவனுனவன் பிற

த்தகுலமாசனாலதற்கினமாகிய ஆலின்கொம்பைப்பிறந்தகுலத்துக்கியற்
பையாகப் பேசிப்பெண்கேட்பாயென்றவாறு. (ருஉ)

இதுவும்அத-எழுசீர்க்கழிநெடில்ஆசிரியவிறுத்தம்.

பேசவந்ததுதசெல்லெரித்தவோலைசெல்லுமோ
பெருவரங்களுளரங்கர்டின்னேகேள்வந்தாவினே
பாசம்வைத்தமறவர்பெண்ணேநேசம்வைத்துமுன்னமே
பட்டர்மன்னர்பட்டதெங்கள்பதிபுகுந்துபாரடா
வரசலுக்கிதம்படல்கவித்துவந்தகவிகைமா
மகுடகோழிநீயளக்கவைத்தகாலுநாழியும்
விசகாரமாங்குமற்றெடுத்தகற்றைசுற்றிலும்
வேலியிட்டதவர்களிட்டவிலும்வாளுமவேலுமே.-

(எ-து) பெண்பேசுகற்குவந்ததுதனே-கேழ்ப்பாயாகக் கரையானி
த்தபணஞ்செருகுசெல்லுமோ பெரியவரங்களை அடியார்களுக்களிக்க
வல்ல-அரங்கையகராகிய துலங்குமிகாந்தருடைய திருவடிகளிலே யா
தரவான மறவாபெற்ற பெண்ணேவேண்டி நேசம்வைப்பதற்கு முன்ன
மேபட்ட வந்தகனராகிய இராசாதிராசாக்கள் பட்டபாடுகளை-எங்கன்ப
தியிலே புகுந்துபாரடா எங்கள்வாசலுக்குமுந்ம்படல்களாக அவர்களி
த்துவந்த குடைகளைச்செய்தோம் அதுவுமன்று-எந்தருக்குத் தீனைய
ளக்கமாக்காலும் நாழியுமாகவவர்க ளணியப்பட்டபொருமைபெற்ற கீரீ
டங்களைச்செய்தோம்-அதுவுமன்றி யெங்கள்குடி சைக்குவிழந்தகந்தையா
கவவர்களுக்கு விசுவந்தவெணசாமரைகளைச்செய்தோம் அதுவுமன்றி
யெங்கள்ரோட்டத்துக்குச் சுற்றிலும்வேலியாக அவர்கள்மொடுக்கப்ப
ட்டவிலும்-வாளும வேலும் மற்றுமுள்ள ஆபரங்களைச்செய்தோ
மென்றவாறு.

(ருஉ)

மடக்கு-நேரிசைவெண்பா.

வேலையுலகிற்பிறக்கும் வேலையொழிந்தோயில்லை
மாலையரங்கேசனைநாமாலையினங்-காலையினம்
உன்னினைந்தோயில்லையா டெடுத்தவன்அமுதல்
என்னினைந்தோடுந்தேயிருந்து.

(எ-து) வாய்மனமே-வேலையாடுப சமுத்திரங்குற்றில் பூலோகத்தி
லே இறத்தலுந் பிறத்தலுமாகிய வேலையொழிந்த நாமல்லர்

மாலான அரங்கநாயகனைக்காலையுமாலையுங் கருதிக் கருத்துருகி எந்த
நாமமல்ல ஆகலாவின் தச்செனனமெடுத்தநாள் முகலென்னைகருமத்தை
க்குறித்திருந்தோம-எ-று. (ருச)

மடக்கு களிநிலைத்துறை.

இரும்புவனம்பிரும்புவனமணியரங்கர்பணியரங்க
ரிமபநணபு

வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்
கு-மனங்கன்சரபக்

கரும்புவரும்பொருப்புவருமுத்தநகையொத்தநகை
காந்தள்பூந்தேன்

மருங்குழலுங்கருங்குழலுமுருகுவிருகுலளை
மழைக்கண்டாமே.

(ச-து) பெரிதாகிய புவனமுழுதும் பேரனகமாகவிரும்பியதுஎப மா
லையணிக்வரங்கநாயகர் - பாம்பைபக்கானே பள்ளிகொள் று மிடமாகக்
கொண்டவருடைய இமைமயமாகியவரையினிடத்திம்பாங்கனேவரா கின்
றபூங்கொடியையொத்தவருடைய யிடையானதுவொன்றுமேயென்னு
டையவொழிவில்லாதமனதைக்குழைக்குமாகிவ்மற்றங்குதைத் குழை
யையுடையாளுக்குள்ள அவையயமான காமனுடையவில்லாகியாரும்பி
ந்துருவையொத்தப் பொருத்தப்பட்ட புருவமும்முத்தின கொளியை
யொத்தமுரலுங் காந்தள்பூவின் மொய்க்கும்வணமுனங்கள் பக்கத்தேய
முலாநின்ற கரியகூர் லுமக. றுநாற்றம்வனைந்த இரண்டுருவையுங் குவ
னேமலரையொத்தகுளிர்ச்சியையுடையகண்ணுமானவித்தமனையும்மேவனை
மேமோவென்றதலையறிக்கவேண்டியொன்றுமையுமென்றவாறு. (ருடு)

{ பதினாஞ்சு சிர்க்கழிநெடில் ஆசிரியயிருத்தம் }
{ இக்களை-தேசாதிபாதவரை-ருஉ-அவா. வங்கரும }
{ அவற்றின் உவமானங்களுளிகாண்க. }

மகாழி நைமிலேவெல்லன்னையெள்ளிலவின்

மலர்முல்லைமகிவனாகழையாழ்

வாரிசன்கெளிறுதக்தைவாய்கலசம்

மணியுட. பவதிரமெறும்பூர்

அழகுநீர்த் தீரங்கத்துடிசுழிபாவம்
 அரம்பைபெருநீர் முளவரலாமை
 அணிதராஜேனாகந்துகந்திர்தாளம்
 அம்புயமரங்கநாடணையார்
 குழைநுதல்பருவம்வினோசனங்காது
 ஓசிலாய்நகைமுகங்கண்டங்
 குலவுதொண் டனையங்கைமெல்லிரல்கள்
 கூருகிரெங்கைக்கணவயிறு
 விழைநருமுரோமம்வரையிடையந்தி
 விரும்புமல்குல்தொடைமுழந்தாள
 மிளிர்க்கணக்கால்கள் புறவடிபரங்
 மெய்குதிவிரனகந்தாளே

(எ-து) அரங்கமாகியநாட்டின்தொழிலையொத்த மங்கை மாரினுடைய அகையவங்களாகிய அளகமும் கெந்தியும் புருவமும் கண்ணும் காது ம்நாசியும்வாயும் நகையும்முகமும் கழுத்தும்குலவப்பட்டகோளும் மு ன்கையும் உள்ளங்கையும்மெல்லியவிரல்களும்கூரிய நகங்களும் கொங் கைகளும்வயிறும் விழைபப்பட்டரோமவொழுந்தும் வயிறின் வரை ய்விடையுமுந்நியு வ்விரும்பப்பட்டஅல்குலந்தொடையு முழந்தாளா மிளிர்நின் நகணக்காலும் புறங்காலுமபாடும் மேன்மையாகியகுதிக்கா லும்விரலும்நகமுமஉள்ளங்காலுமாகிய இவ்வகையவங்களெல்லாம் எனவ பெகைக்காக்குமொருஸ்முதினையும்பிறையையும் யாதாயும் தாமரை யையும்கனிஞ்சியநீனையும்கிள்ளைவரையையும் கலசக்களையுமமணியையுஞ் செறிந்த ஆலிலையுமஎறுந்நூ தலினொழுங்கையும் அழகிய நீர்த்தரங் கத்தையும்தடிதையும்பாம்பையும்கலிலையும்கொண்டையும்இளவரா லினையும் ஆமையையும் அழகியநாசினையும் பங்கையும் பவந்தையு மமுத்தையும்அம்புயந்தையுமொக்குமென்றவாறு என்னேயெனில்அளக பாடித்துக்குமொழிமோமம்கெந்தியுக்குப்பிறையும-புருவத்துக்குளில்லாம கண்ணும் நுவிவழை- காதுக்குள்ளையும்- நாசிக்குள்ளின்நூவும்-வாய்க் குமநிலயிம்-பூவும்- நகைக்குமுல்லையும்-முகத்துக்குமநியு-கழுத்துக்குச் சந்திர- மேகஞக்குமுந்நியு- முனைக்குயாமும்- உள்ளங்கைக்குக் தாமரையும்-கிரல்களுக்குக்கெயிறிற்றியும்-நகங்களுக்குக்கிரிமுக்தும்-

கொங்கைகளுக்கும் கலசமும்-வயிறுக்கு ஆலிலையும்-அவ்வயிற்றுள்ளவு
ரோமவாழ்ந்துக் கெடாமபூ கலா-புருவம் அவ்வயிற்றிலுள்ள வரைக்
ம்-நீர்த்தரங்கமுடிநீரடக்குத்துடியும்-பறத்திக்குத்தகரகம் குதிக்கா
க்குப்பந் தும்கிரவத்துப்பவழமு-கந்தகத்துக்கு முத்தும-உள்ளந் தா
க்குத்தாமரைபயபு-இவ்வகையுமாயினவகன்கொள்க. (கூள்)

கைக்கிளை-மருட்பா

தாளிரண்டும்தொன் றுந் தார்வாடும்வேர்வாடும்

வாவிரணங்க்கா திரணமுல் வந்திமைக்குங்-கோளிரண்டும்

ஐவகைப்பூ தாமரைக்கருளரங்கர்மைவளர்சோலைமலையிள்

தெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே.

(எ-து) இரண்டும்தொன் றுந் தார்வாடும்வேர்வாடும் வாவிரணங்க்கா திரணமுல் வந்திமைக்குங்-கோளிரண்டும் ஐவகைப்பூ தாமரைக்கருளரங்கர்மைவளர்சோலைமலையிள் தெய்வமல்லளித்திருவுருவினளே. ()

ஊசல் எண்ணிக்கழி கெடில் ஆசிரிய நிருத்தம்.

உருமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்துஞ்செத்தம்

ஊசலாகிவகடியேனெழிபும்வண்ணம்

உருமாயத்தென்னஞ்சைம்பலகையாக்கிக்

உருவையெனும்பாசத்தைக்கயிறுப்பூட்டி

மருமலைத்துவளசையவாடிருசல்

மணிமகாக்குழைபசையவாடிருசல்

திருமாதபுவிமாதோடாடிருசல்

திருவரங்கராஜையாடிருசல்.

(எ-து) உருவமானது மாறிமாறிப் பலபலபிறப்பாகிய யோனிகோ
வாபிவந்துமிருந்து மூசலாகிவகடியேனெழித்து விதிம்படிக்குக்
வாபியம்பாபையாடுங்கூடான யென்னெஞ்சைப் பலகையாகச் செயது

தேவரீ நுடையகருணையாகியபாசத்தைக் கயிராகப்பூட்டிநறுநாற்று மிக்
கனுவலமாலே! சையலுடக்கடவீர் இவ்வூசலைமணிரமகரக் குண்டலங்கள்
பாசபலுடக்கடவீர் இவ்வூசலைச்சேதெவ்பூதேவியோடு வாடககடவீர் இ
வ்வூசலைத்திருவரங்கராசனையாடக்கடவீர் இவ்வூசலையெனவாறு (1)

கவிவிலைவண்ணத் துறை.

வனசல்லடம்போலுர்சகடம்போலொழியாமே

நாசவுடம்போடாவிசுழன்றேவிலேவேனோ

வாசவனுமபோதாசன னுக்கூர்மமூலோனும்

நேசமுடன்சூற்றோயிலரங்காடுமடியோனே

(எ-து) ஒடியே டிவருவளவும் போவளவுமானசற்கயிறுபோலுமூரப்
பட்ட சகடக்கூற்போலுமோய்வில்லாமல் உனந்தஞ்செனனங்க டோறு
மென் டெடுத்தகுகைப்பட்டவடம்இனுடனேகூட ஆவியானது சுழன்
றுகலையக்கடவேனோவாசவனாகிய இந்திரனும் போதாசனாகிய பிரமசே
வனுமாயிரிய மமுலாயுசத்தையுடையவருத்திரனும்நேசமுடனே சூற்ற
துதிக்குங்கோயிலாகிய ஆரங்கத்தையுடையவனே நெடிய மாலானவ
னையென்றவாறு. (ருகூ)

தனழ கட்டளைக்கவித்துறை.

நேசத்தழைக்குமதயானைமுன்புநின்றோனரங்கம்

பேசத்தழைக்குமென்னன்பனையாய்பெருங்கற்பகர்தின்

வ. சத்தழைக்குநறுத்தழைகாணரிதுமத்தக்கென்றல்

விசத்தழைக்குத்தழைபோற்கெடா துவிலைவிலையே.

(எ-து) அன்பினாலே ஆதிமூலமென்றழைத்தமதயானைமுன்னே வந்
துகாத்தவருடைய திருவரங்கத்தைப்பேசுந்தோறும்பேசுந்தோறுஞ்செ
ழித்துகுகைக்கப்பட்டவென்னுடைய நண்பையொத்தவனேபெரியக
ற்பகரிருட்சத்தினுடைய மணம்பொருத்திய கழைபையவிடஇது நறுநா
ற்றறிக்கக் கழைகாணு உலால்மந்தமாருகமவிசத்தழைக்காரம்நறுநா
றிருட்சத்தினை கழைபையப்போலக்கெடாது ஆதுவுமெனத்து சக்குவிலையு
யிடு. எனவெனறு மதிப்பில்லையென்றவாறு. (ருரு)

என்சொக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்,

விவேகானந்தையெனறுதேந்தமுத்தம்

வெய்கந்தமுத்தாகில்வெற்புவிப்பால்

இலையார்புறைபள்ளிநாராயணன்பால்

எந்தாயரம்நாசிரங்காயெனப்பொய்த

தலைபாவிசங்கும்பணிப்பாய்சுமக்கும்.

தன்றூதையவர் தாமரைத்தாள்விளகதும்

அலையாறுகுடும்புராணங்கள்பாரிம்

ஆகிம்பொடிப்பூசியாநதமாயே

(எ-று) நாயகனே சொல்லுநாயக இகற்கு விலைவிடப்பட்டாதென்று
நீ கொடுத்தமுத்தானது உயிர்நமத்தேயாகில் அதுவிலைபடந்தபு
னவிலே தயிடலிங் கொண்டருளிப் பூமீம்காராயணனிடத்திலேபோ
யெனக்குத்தாயானவனே அரங்கனே இரங்கமேனா மென்று கபாலத
னையிலேந்தியிரக்கும் பாமபாகியபாயலேச்சுமக்குந் தன்காதையாகிப்
பிரமதேவனுனவன் அவருடையபாததாமரைவையைவிளக்கப்பட்ட அலை
யாறுகிபகன்நையாகிக்கும் புராணங் னாயெல்லாம்புகலும் பொடி
பாடிபகிற்றைப்பூசிக்கொண்டேனந்தாமரகலிந்தா மும் ஆடுமெய்க்தன்
லமையான் னுயிர்மையால் அமமுத்தமனநெனநலாறு (தி) தன்கருத்தி
லேனன்றமுத்தமெனபதயிசுரனாகையலவா விஷ்ணுவினிடத்திலே
செய்தமையைவிநேரதமாகவிரித்தாமென்றறிந் (சூக)

தவம்-கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தம்: பரங்குக்கேயுயி களடிமையென்னும்

ஞானசொல்லிமெய் பரமசல்சாத்திரம்முளைப்பற்றி

நாந்-புறப்பாறாந்-ஞானமாயனென தென்னுயி

மயம்-சச்சிரத்தினும், ராக்கிதுபோலிலைமாதமே.

(எ-று) ஆனந்தமாயே நின்றபுறிலமுத்தியரங்கணக்கே உயிர்களா
கிட, பரமசல்சாத்திரம் அந்நமென்றநிபந்தக் ஞானமாகிய கபாடக்கிண
னெழுந்தபுறியாகியவெனந்-பரமசல்சாத்திரம்-ஞான-செவியென்னும் வாய்
கண்டடைந்தாந்-பரமசல்சாத்திரம் உளியெனவிய சாளைப்பிடித்ததிட்டு விள
கனைத்தகவியிந்-ஆனந்தம்-பரமசல்சாத்திரமெனவிய. நெனதென்னு
தெருந்-பரமசல்சாத்திரமாயிப்பாணங்-புறா தகவிரத்திரத்திருக்கத்தக்க
வந்தஞானசத்தியெனத்ததமையிதொன்றும் இல்லையென்றும்.

இதவும் அதுளவாசிரிகழிசெடிச் செவியவிறுத்தம்.
மாதவங்கென்றோதவங்கவிரி மருவுசெவென்றொருவநீபெரும்
பூதமலைல்லெவிரியமல்லையெய் புலனுமல்ல நற்புத்தியல்லேகாண்
சிகரன்பரந்தா மனபாமனன் திருவாங்கனுக் கடிமையுறாக்
சேதுமில்லையெனதரியத்தனை ஈதின்மாதவ மில்லையெங்குமே-

(எ-று) பெருமைமிக்கதவங்கென்று சொல்லப்பட்ட அவங்கவிரிலே
செவியென ஒருவப்பட்ட ஒருவன் கேளாய்மேவுவதற்கு நீவந்தபஞ்ச
பூசமுமல்லபஞ்சேசந்திரியமுள்ள ஐயபுலனுமல்ல அதுமன்றி இப்புச்
செவியல்லவையானவைகால் சிகரனென்றும் வாமனென்றும் சிகரத்
தவையாசிரிகளாகவே அநுமையாளேன எனக்கே தெரருகுமற மில்லை
பெயர்ந்த மாதவ மில்லையென தவியுதிதைவிட மாதவமானகேகொ
ன்று மில்லையெனவாறு.

(சு,உ)

இரங்கல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்ததன்கை நல்லிசெய்கே விரண்டேத்திடைழாச்
தங்காத்தென்றநிந்தா லுநிலலாது தரைக்குநெய்கும
அங்காத்தசெம்பவளத் தெமபிரானரங்கன்புயங்கள்
செங்காந்தமால்வரைநோ விரும்போவென்றன் சிந்தனையே.

(எ-று) உம்முடையகாந்தானாகிய அங்கையையுடைய கங்கைமீர்
ளேவேளிசெய்யப்போதேனஎனதிழையாராகிய ஆபணங்க
ளுடையசீதேவிக்கும் பூதேவிகளுங் கணவனென்றறித்தேறாயினும்
என்செய்கையானானதுகரித்து விர்பதில்லை தவையையுண்பதற்கும்
நெய்யைக்குடிப்பதற்கும் அண்ணாத்த செம்பழா போன்றதிருவாய்ம
லையையுடைய எம்பிரானாகிய அரங்கநாயகனுடைய திருப்பயங்கள்
செவ்விகாரபுன்னிதமாகிய காந்தக்கல்லையோளவளிகையானதிரும்
போவென்றவாறு. இன்னங்காந்ததுக்கு மிருப்பிந்தும் எவ்வளவு
வப்பது காரணமாகதலால் செங்காந்தமால்வரையோ ளுரும்போவென
தன்சிந்தனையென்றொன்பது

கலி தழிசை.

சிந்தையிக்குடி கொண்டிருந்து திருத்திருக்கைக்கொண்டும்
திருவரங்கப்பொருப்புயர்ந்த திருப்பயம்புதழ் கலிமயோம்
புத்தியிக்கை கந்தபுத்தி மோதமாதர்களைமுறந்தா
பூசையேமக பூசையென்றதுபுதுமையன்றி புத்திகள்

அத்தரத்திமை யோரருந்துமருந்தும் வெள்ளையகன்றியே

அறியசாதி கொளரகிமானிட ரகலிடத்தினு மில்லையே

மந்திரத்தினி லாகுதேவதை வானகத்தினி லில்லையே

வடிவிலாகவை யண்டகோளம் வளைந்தவைப்பினுமில்லையே

(எது) புத்தர்களுகாருங்கள் புகலக்கேளிர் சித்திப்பவருடைய சித்
தையிலே குடியாய்நீண்டு நீங்காமலிருந்து திருக்கரமாகிய அஞ்ஞான
த்தையதுத்தாட்கொண்டருளாநின்ற திருவரங்கேசருடைய வையி
னுமுயர்ந்தபுயங்களைப்புகழ்ந்துகொண்டாடும் களிப்பையுடைய களி
யாகாங்கள் மனதுக்கிடமிருந்த மகிழ்வானதுவந்து வாய்த்தது அதே
கென்றால் சத்தமாதர்களுடையவாம் பூசையேபெரி காகிய பூசையே
ன்பது அதுநவமாய்கடக்கின்ற கல்ல அடக்கப்படிபென்னில் விண்ணு
லகிலுள்ள விண்ணவரும் பொசிக்கப்பட்ட அமுதமும் வெள்ளைதான்
அதுவுமன்றி அரிதாகிசாதி கொள்ளாதமானிடர் அகண்டபூமியினிடத்
திலேயில்லை அதுவுமன்றி பபெருமைமிக்க மந்திரத்தில் வசப்படாத
தெய்வங்கள் வானுலகத்திலுமில்லை அதுவுமன்றி வொருவடிவிலாத
வஸ்துஇந்த அண்டகோளமவளர்த்த வைப்பிலேயுமில்லை யென்றவானு
இதன்கருத்து தேவரமுகம்அதுவும் நிறமொன்றாகையால் வெள்ளை
யென்றார் சாதியென்பது களளர்கையால் களாருக்குடியாதவருலகத்தி
லில்லையென்றார் வடிவென்பது மதுநாகலரல் மதுவிலலாதவஸ்துஅ
ண்டகோளவைப்பினு மில்லையென்றொன்று இன்னுள் ஞானகண்டு
கொள்க

சுரு

குளடிவஞ்சிப்பா இவைபத்தொன்பதும் வஞ்சி அடிகள்

இல்லறமெனத்திறவறமெனச் சொல்லறம்பிற துணையன்றென்ப
பலக்கடலுட்டுவெக்கறுப்பான் காவிரியினடப்புலரி யொழில்
சிலமந்திகள் சினை தாவப் பலதெங்கின்பழங்கிலையுதிர்
அடர்நுழிவ்மிடறொடிதாத் தோமாங்கனிசிறுபூசுழி
முடப்பலவின் குடக்கனியுக் அரம்பைக்கனிவரம்பெடுபுக
வாயன்மருங்கின்மலர்ப்பொய்கையுள் துயில்வலம்புரிதுண்ணவாந்
தர அட்டாமரைக்கவிசுதைகரு ஊட்டோதிமார்பேளம்நீ டோழ
யிற்சேவனமனங்கமளிபபக் குயித்பேடைக்குலமொய்யிப

மழைபுகிலெனமுழுவதிர்தரு திருவரங்கப்பெருங்குருள்
அரவணைமீசையறிதுயிலமர்ந்தருள்புரி இதுமணிச்சொல்

இதாரமுதேரினச ஆசிரிய ச்சுரிதகம்

திருநாரணனைச் சேர்ந்தனம்

சரணரவித்தஞ்சமென் றிரந்தே

(எ.து) இல்லறமென்றுத்திறவறமென் னுதுறவறமென்றிற் சொல்
லத்தார்க அறமுதலானதெல்லாந்துணையல்லவென்று மெனிகுட னேனது
வந்தனையைய க்குமபொறுட்டையக்காணவாயினி - தமலே பூவிருந்த
பூங்குவித்திலகுரங்குகள்கிளேகளிற்றுவும்பொறு பலபல கென்னைய
முக்குலைகளுநிரவும் நெருங்கின கழுமமாங்ககெனமிடறுக னொடியவு
ம் இனியகேமாங்ககளிகளுடனே சிகழியபூதலர்க்களிழவும்முடம்பட
வளரந்த பலரமரத்தினுடைய சூடம்போனறகனிகளுநிரவும் வானமு
க்களிகள்வரம்பிலேபுகவும்வயனினது மருங்கினமலர்ப் பெய்கைக்கு
ள்ளே துயிலப்பட்ட வலம்புரிசங்கமானது திங்கிட்ட சூவுக்காணை
யுடைய நாமனைத்தவிசிலே யுறையப்பட்ட சூட்டினையுடைய அனை
மானது பெட்டையன்னத்துடனே யெழுந்தருக்கவும் மயிற்சேவல்ம
னங்களிக்கவும் சூயித்பேடைகுலமொளிப்பவும் மழையேகம் போல
முழுவதிரப்பட்ட திருவரங்கமாகிய பெரிமநசுரியினிடத்திலே யாவ
ணைமேலே யோகந்தியாயமாகத்தருளிய வழியு நாராயணைச்சேர்
ந்தனங்காண் அவருடைய சரணர்ப்புயந்தைய தஞ்சமென்றறிதெ
ன்றவாறு

சு.சு.

மடக்கு எழுசீர்க்குழிகெழில் ஆசிரியநிபுந்தம்

இரவியையிரவின் மதியினேமதியுள்

இறையினே யிறையுமெண்ணரிய

கரவனைக்கரவின் முனிவனைமுனியர்

கருத்தனைக்கருத்தனைத் துடைத்தான்

பரமனைப்பரம பதத்தனைப்பதத்துட்

பாரனைப் பாராத்தாதுந்

அரவனையரவி னைக்கனையரங்கத்

தழுகனையடிகள் சேவியுமே

(எ-து) இரவானவனை இரவினிலியங்குமதியானவனை மதிக்குளு
றையப்பட்ட இறைவனுனவனை இறையுமென னுதற்கரிய கரவான
வனை காராவமுனையப்பட்டவனை முனிவர்க்குந்கதைவிட்டுக் கட
வாதவனைக்குவைத்துடைத்து ஆளப்பட்ட பரமனுனவனை பரமபத
மாயுள்ளவனை பதத்துளடங்கப்பட்டபாபையுடையவனைப் பாரெல்லா
மபாவியுசமுட்பட்டவொசையாகிய வரவத்தை யுடையவனைக்கண்டு
அவாதிருவாடிசனைச்சேவியுக்களென்றவாறு (அடிகள்சேவியுமென்ற
அமகத்துவாக்களே சேவியுக்களென்றமாம்

௭௭

இருபனிக்காலம் கலுசிலைத்துறை

சேவிக்கவாழ்விக்கு மெங்கோளரங்கள் திருக்கோயில்குழ
கயறித்கலந்தாசை தந்தேகினுந்நெஞ்ச கன்னெஞ்சமோ
வாவிப்புறக்கன்ன மெதோவரக்கன்னடிவேன்
பாவிக்கோனெக தனிக்காலமிந்தப பனிக்காலமே

(எ-து) கண்ணினுற்கண்டுசேவிக்கப்பெறில்வாழ்விக்குமெமக்கிறை
வியாகிய அரங்கநாயகனுடைய கோவிலைக்குழ்த்தகரவில் கூடிக்கலந்
தெருந்துள்ளவிலுமபிரியேனெனறுகாதலைக்கொடுத்துப் போனகாதலர்
நெஞ்சமாளனதுகன்னெஞ்சத்தனையிருந்ததோ தடாகத்தின் பக்கத்தேச
ஞ்சரிக்காநிறை அனனங்கரலின்நேர்வரைக்கு மேதுகாரணமாகவோ
வாக்கான் கிலேன்பாவினெனக்கு இந்தபனிக்காலம் பின்னிடுகிறது அ
நெய்க்கோடி காலம் தனித்துருது தன்னுதற்கரிய நெடுங்காலாயித்
தென்றவாறு.

௭௮

குறம்-அறுசிக்கழிநெடில்-ஆசிரியவிறுத்தம்

காலமுணர்ந்த குறத்தினுள் கருகிணையொன்றது சொல்லுவேன
பாலகனுச்சியி லெண்ணைவார் பழகியதோர்கலை கொண்டுவா
கோலமலர்கையின் மங்குகின் கொங்கை முகக்குறி நன்றுகான்
ஓரலமுவந்திட நாயே நண்ணுவை நம்பெருமானையே.

(எ-து) நான் திரிக வந்தகமானமுந்தெரிந்தகுறதுகாண்வாரும்பெ
ய்க்கொண்டெட்டுலையொன்றுகினைத்தாம் அதைநிசமாய்ச் சொல்லுந்
தேனைன்னுமாயபாலசனுக்குச்சிக்குளண்ணையவாரும் பழமைபாடி
ய யுடையுத்தரியமுண்டாகித்தொண்டுவாரும் அழகியமலரால்நிறைத்

தஅளகபாரத்தையுடையமங்கையே உன்னுடையகொங்கைகாரின்முகக் குறிகள்மைய யிருந்ததுமாண அதனுலித்தஞாலமுழுதும் உவப்பெய்தும் படிக்குள்ளேத்தானேயனையக் கடவைநம் பெருமானே யென்ற வாறு.

(சுசு)

மேகவிநு தூது-கட்டளைக்களித்துறை.

பெருமாலையார்க் குரைப்பேனுமகதே வீணடுபேகினால் மருமாலையொழுங்கு கார்ஞலங்காடொண்டர் காற்பொடிதன திருமாலையொண்ட திருமலரங்கர்தக் கெய்வத்தாழடாய் மருமாலையாங்கி வாயின்னத்திமலை யருமுன்னமே

(எ-து) நான்கிரண்டபேரானசையநரிய வொழுகாமேழாநின்ற கார்ஞல்கால்உங்களுக்கேவாய்விட்டுரைப்பதல்லாமல் உங்களுள்நி மார்ஞலுறைக்கப்போதேனதொண்டாடிப்பொடியாழ்வாசொல்லியரு ளியதிருமாலையெக்கொண்டருளியதிருமாலையுஅரங்கருடையதிவ்வி யமரகியமன பொருந்தித் திருந்துழையமாலையவாங்கிவாருங்கள்-ஆந் திமலையானதுவருகிறதற்குமுன்னமேயென்றவாறு.

(எய)

நேரிசைவென்பா.

முன்னம்பிறந்த மிறப்போ முடிவிலை
இணைம்பிரப்பிக்க வெண்ணுதே-நித்தானரங்கம்
மேவிக்கிடந்தானே விற்றிருக்குநின் பத்தமென்
ஆவிக்கிடந்தா னருள்

(எ-து) அடியேன்முன்னேபிறந்தபிறப்பிறகுஇவ்வள வென்றொரி துமுடிவிலை ஆகையாலின்னமுமபிறத்திக்குமபிறக்குமது திருவு ளத்திலென்னவேண்டாமதிருவரங்கத்திலே சேஷசயகதில்திருக்கண் வளர்த்தருள்பலவேயுனதுபாத்தாமனாநிழலிலேயுடந்து விற்றிருக் கும்படிக்கெனது ஆவிக்குடந்தந்தருள் விராகவேணுமென்ற வாறு.

(எக)

இரல்-பட்டி அறுசிகழ்ந்திருந்த ஆசிரியருத்தம்.

அரும்புன்னுத்ததடங்காறே அயாவென்னுத்த தடங்காவே
அம்பொருசுக்கண் பொருத்தேனே அழுக்குக்கண் பொருத்தேனே

பரம்புகடலூர்நாலாயே-பாவிக்கடலூர்நாலே
 பார்மிதுபரமறியலையேபடுமெனறுபரமறியலையே
 கருங்கட்கயலேமகறலே-கரைவேறகயலேமகறலே
 உண்டறலே-துருவாலுக்கமே-கங்குறபோதுருவாலுக்கமே
 குருப்பதமழைக்குங்குருப்பனையே-குயில்வந்தழைக்குங்குருப்பனையே
 குருப்பதமழைக்குங்குருப்பனையே-கொணரிந்தந்தமங்கையே

(எ-ன) அரிதாசியாவிசாலமாயி புன்னகவனமே யான்கொண்ட
 ஆகையானது என்னிகயத்தி லடங்குதில்லை தாமரையி னிடத்திலே
 கொருந்தினவனடையானமுகந்தரு தொழுகையினும் உண்ணுமக்க
 கொள்ள எல்லையேபாவிவகடலிலேயோடா நின்ற மரக்கலமேபாவிவே
 னைக்குறவுவாவுவாலர் தூற்றுதின்றது தீலஹைசுடுந்தன்மையாகுதுபூ
 விமீதுயர்நனனிழாநின்ற அலையேயான்படுநகையாங்கொடறிய யில்லை
 யேகருமைபாசியகண்ணையுடையகயலே பெரியசுறவேகரைநதுருகப்
 பட்டலெனக்குஅயலாரோ டொத்திருந்தார்க்கள்மாசான மறவனருந்
 தாமழ்ப்புவுகாநின்ற வென்மறைகுன்றேகக்குலையியலோர் பொழுது
 செல்வதுஆனேகயகராசுசெல்வசென்னும்படிக்ககின்றது குருமபை
 யானதுகழைக்காநின்ற பரியபனையேகாசிலமனது கரும்பனாகியகா
 மலேனேவரக்கவது ஆகையால்நுருககிபட்சிகள் கங்குளமப்பட்ட
 அழகியகரையே கம்முடையவரக்காயரைக்கொண்டு வருவீரக்கவே
 ண்டுமென்றவாறு.

(உஎ)

இதனுள்பத்துத்தாமரைகளும்ஒன்பது அதிசயங்களுகாண்க.

கேரிசைஆசிரியப்பா

கரைபொருதொழுகுங்காவிரிசைநே
 அழிந்திடக்கிடப்பதொரைந்தலையே
 உரவஞ்சுமப்பதொருஞ்சுனமலையே
 ஆம்மலைபுகததொரவிந்தலனமே
 அரவிந்தமலர்கொருமதிசயமுயவே
 கடல்விளிப்புடுத்தகண்ணொளம்
 உடனமுழுகலந்தொருதாமரையே
 வகிளம்பிவாழான்வாரசடைததங்கப
 பகீரதிகாண்டதொர்பங்கேருகமே
 யாவையுமயாவையும்பனடக்காள முகக்

கோவையின்றதோர்கோக்கமே
 திருமகட்கினியதிரும்மையாகிப்
 பருமனையிமைப்பதோரபதும்மலரே
 சடைத்தலைதாழ்த்துச்சங்கரனிரப்ப
 மூடைத்தலைதவிர்த்ததோர்தோர்முளரிமாமரே
 ஆங்குமண்டோதரியணித்தமங்கலகாண்
 வாங்கவிலவாங்கிபவனசமுமொன்றே
 விரிந்தபுகழிலங்கைவேந்தர்க்குததென்றிசை
 புரிந்தகுண்மலர்த்தோரயிண்டரீகமே
 மண்டினிஞாலமும்வாமுமுட்பட
 அண்டமுண்டிமிழ்த்ததோரமபேருகமே
 கடைசெவந்தகனாறுகருமணிவிளங்கி
 உடைசிலவுரிபரந்தினியவாய்கெடியலாய்
 இன்பத்தழிஇயவிறுபெருங்கமலம்
 அன்பத்தழிஇயததொண்டனேனையும்
 உவப்புடனெருகானேக்கிப்
 பவத்தடல்கடக்கும்பரிசுபண்ணினவே.

எ-று) இந்நூலாயுமோகிப் பச்சிமவாக்கினியாய்வாராநின்ற காவே
 ரியென்றோராவதுண்டு அந்த ஆற்றினிடத்திலேஐந்துதலையையுடைய
 நொறுகங்கிடக்கும் அந்தநாகமானது சுமக்கப்பட்ட வெருநீலம
 லைஅந்தநீலமலையானதுசெந்தாமரைவனமாய்ப் புஷ்பிக்குமாஅப்படி
 ஷபித்த செந்தாமரைமலர்கள்தொடும் ஒவ்வொருஅசையமுண்டு அ
 திலேழுதலாவது கடலை ஆடையாகச் சூழவுதித்தவிடமகன்ற வலம்பு
 டனெல்லாமல்குடொருதலும்வாழ்வொனவே வலங்காலாருது ஆர
 ண்டாவதுவளர்ச்சிபாகவளர்ச்சுதோன்ற டொண்டிமையைத்தரித்த
 அரதுவடையின்புடையவிலே திரும்புதல்குபித்த வெருநாகம
 லாய்மன்றவே இடம்பாடாது நுண்ணுமது உவமிப்பாடாது
 கிபசாரசங்கலையுண்டிபன்றும்பெருட்டாய் நானருமுதமுடைப
 ரிபமகேவலைபெயர்வாருகாமரை பெண்ணவே உத்தித்தானமாய்
 தநான்காவதுகிடுமரிகுஅழம்பெயிடாய்கெயிராகிப கவுண்டாய்கெய
 டபெயபெற்றமணிகிடுங்குபட்ட ஒருகாமரைவொனவே மாரங்கா
 வது ஐந்தாவதுசடைமுடிசங்கர முணவனிரந்தபவந்தவள வன்முடை
 ய்கெயதுத்தக்கமுகிபரிமகபாலமவர்கைவிட்டகலச்செய்த வெருக

காரொன்னனெவலக்கையாருது அனுவது மனடேதரி யணிப்பப்
டமங்கலஞ்சுசிரம்வங்க விலைபெண்க்க வொருகாமனா யென்னயெ
இடக்கையாருது-எழாவது மிழங்க புஞ்சுறுபுடைய இலங்கைகேந்த
னூபிப விடையறகுஅங்கத்தெக்கினகண்ணுண்டாகிய திசைடைக்கொ
டுக்கத்தக்கத் தம்முடைய ஒருகாமனா யெ வே முகமொருது - எட்
டாவது மிஞ்சுந்த மன்னும்மின்னுமுட்பட அண்டமுமுதுமுண்
மிழங்க ஒருகாமனா கொன்னனெவலயாருது ஒருகாமனா - இருக
டைபுஞ்சுவது விசாலமாய் கருகையுடைய - எரிபடாவது விளங்கி
யஇடைபிலேசிறிது செவ்வரிபசுந்த இனியகாய் கொடிய யின்பந
தாரொ முழுவிய இரண்டுபெரியகாமனாயானது என்னந் தமன்கள
ருதுஅது அன்பத்தானே கழுதியகொண்டனூபிய என்னபு மவனாக
யுடனே யொருககல்பாத்தது ஒருவகாது, ம் கடபுரிப மகிமபுறவிக்
கட்டில் கடக்கும்படிசெய்ததென்றவாறு.

என

கார்க்கலம்வண்ணி - கவிநிலைத்துறை

பன்கொண்டகேழுநெசுவவா பாங்கெசர்வைம்பொன்னிவட்ட
டென்கொண்டே மாசைமகதாந் மறந்தார்கொலி வகவண்ணொள்
வின்கொண்டமலைநீ மவிண்ண ரி பெழிநிறைமகையவேவெவன்
கங்கெ ண் மூலையிது கண்மாரிபெழிநின்றகாடகாலமே

(எ-து) 1. இன்னூபிய இவர்கொண்டிய வேய்க்குமுலை ஆயப்பட்டி
லந்தவாடைபையுடைய வகப்பாது கருடையசெழுமம்பாதுநீர்
பேரிக்கிழந்த கட்டி மேல - மூலையிது மேலவகையக் கொழி
ந்த தலைவாசனவா மகத்துவம் - மேலு பண்ணிகொழிந்தகல்
ண்டினங்களை விண்ணளவிய கொழிப மேலே கொழிந்தகல்
ண்டினாழிபெய்கின்ற விசைவைப்பொலேளனது - மகப்பாதுநீர்
யமுலைபிளாமேலே கண்ணிலிடுத்து கண்ணாழிவகையக
தைவென்றவாறு.

என

சைக்கிள-மட்டளைக்கவித்துறை.

கார்த்திகாசிராதிரு வேங்கடக்கார்தவையே

பொய்க்கெப்பொருகமொ துடிக்கிபணிப்

பேரகமோவென்றிருவரங்கபொருக்கேயிலென்னும
ஊரகமோவிடநதன்காவி நின்றஒருவருக்கே

(எ-து) மேகத்தினிடமோ அன்றியும் அன்னையையுடைய அடங்கு
னகண்ணுண்டாகிய அழகிய திருநெங்கிடமென்னு (வா) மேகக்க
ழுத்திய முன்னிடமோ கெடக்கிய அன்னிடமோ - தாக்கடிக்
டாம் துடிக்கெழுத்திய அடமோ அழகியதெற்குத்திசைக்காத திரு
பதியாகியதிருவரங்கமென்னும் பெரியகோயிலாகிய ஸ்ரீனிதமோ கு
ளிர்த்தியுடைய காலினிடத்தி நின்ற ஒருத்தியாகிய ஒப்பந்தவின்
ருங்கிடமாவதுஎனதாம், (மின்னர்கெழுப்போனமையால் இவனு
டங்காதமோ வென்றா வரைபாமதாளிச போன்றமையால் இவனு
க்கிடம் வடதிருநெங்கடர்காவனாயோ வென்றான நீரா மகரிடமோ
ன்றமையால் இவனுக்கிடம் நீரகமோவென்றா நாககன்னியம் பேரன
தமையால் இவனுக்கிடம் பணிந்தமோவென்றாபுறமாதாமோ
ன்றமையால் இவனுக்கிடம் கோலோன முசகமோவென்றா ரென்
து கருத்து

வஞ்சித்துறை,

ஒருபயனம்பேசுவென் திருவரங்கேசரிதான்

மருவுமினனசுமாம் நருமவன்புசமே.

(எ-து) வாரங்கநலகத்தினோ முந்தியதிலே மேட்டமுண்டாகும்
படி ஒருபயமாகிய அதுமேபாதிக்காத திருவரங்கேசருடையதிருவ
முத்தசுமலா பிலிலேவென்றுகருங்குள் விழுந்தருமகண்ணுததி
லேவெலிகாடுபுகளுடைய ஆசாபாசெல்லாம் அதுமாய்க்கிடமென்
றவாது

எண்ணிப்புகுந்தெழுந்திடுவருத்தம;

பாசமாமடியர்பா னேசமாமடி நனும்

பைம்பெருகுடைமாய், பொன்னம்பகமேரியும்

ஆசையாமலநாள வாமதாபலமுடும்

அந்தவென்றருங்கெழுந்தருடையுடைய

தேசலவகனறம மாசிலாமுனலுடும்

திருவெழுந்த அரிநாமமுமெனக்

கேசுரத்திருவரங்கக் கேசுரத்திருநியும்

இலகு வெண்சங்குமே யுலகமெங்கெங்குமே

(எ-து) ஓசையாகிய அடியார்கள் இதயமலரிடத்திலே கேசுரத்திருவரங்கத் தாமரைகளும் பசுமையுடைய தீதாமபரமமசெவ்விகாயழகிய திருமேனியும் பொன்னுமரைப் பூவினுறைபட்டவள வரசுமாரியமார்பகலமும் பரமென் றடைத்தவர்களைப் பயப்படாதீர்க ளென்றருள் புரியுங்கராமபாடித் து கைதையாகிய த முப்புஷம் ஒளிவிளங்கிய திருமுகமும் மாசிலாந புனமுறுவலும் சீரிதாயெழுதியகன்தாரி நாயமும் எனக்கிறைவனாகிய திருவரங்கேசு ருடைய சக்கராயுதமும்- இவ்வப்பட்ட வெள்ளைய சங்குமே தெரியப்பட்டது உலக மெங்கெங்கும்-என்று

என

வந்துவிடுக்கம்.

எங்குந் திரைந்துறைபு பெய்திருந்
கொங்குநுதி வண்டுமுல் கொயில்துந்
உங்கன்வரை யெங்குந் தரை யொன்றியே
மங்கையுந் கொங்கைகளை மாணுமே

(எ-து) என்னுமென்னெய்யும்போ லெங்கெங்கும்நிறைந்துறைபட்ட எம்பிரானாகிய வரங்கருடைய சக்கரத்துக்காயடைந்துவண்டிணங்கன்சந்திக்கப்பட்ட திருவரங்கத்தைச் சூழ்ந்த உங்கள் மலையின்திடமும் எங்கள்மலையின்திடமும் நெருங்கியிடமணிந்தா யிருப்பகெத்தன்மைத் தென்றால் மங்கையோயுந் கொங்கையாகியமலைகள் ஓங்குருடொன்று சமீபத்திருப்பது போலிருக்கும் என்று

எரு

இரங்கலகலிசிலைத்துறை.

மரஞ்சேசன் மேலாந்தாலப் பிழைப்பில்
கேளுக்காவித பூவாசாய் கொண்டுபோல
நாளுபாகத்தின் பங்குண்டாகுன்வடப்
கோளுர்வாசு தேதோலாய் போதாவே

(எ-து) கங்கையாகிய பெண்ணுள்ளவள்ளாத சடங்கேசுததைவழினைடையவன் முல்லாஸ்மேலோதயாருர் அபாடைத்துவாழும் திருநகய

ரங்கத்திலி-த்தின் தேவைகள் நிறைவு பூங்காவி பூவுகடோறும்மா ரா
 னாயப்பிட்டவன்னைப்போல என் லிட்டததில்லகாளுபோகத்தி னிடத்தி
 ன்பதாத்மது நுப்போலான்வாட்ட முதும்பழகிட்டிப்பிசிக்குபோனக
 லைவாலுநான்ம ஏதுகாரணமோவனக்குச்சொல்லவேண்டும் போதா
 வேள-து. (பொதாளன பது பெருஞ்ஞாநம்) எக்

மதங்களு-அ.இதற்கு அழிபெயர் ஆசிரியனாகும்

போதலெனச் சொன்னது போதலெனக் கூறியதால்
பாசரங்கள் திறத்தானே யுயர்க்கெனடங்கில்
துயரம் உயர்ந்தாழ்வுகளாகத் திரைக்கார
கீதமொன்றிதவன் லேர் வினாடைமறந் துவிடே

(எ-து) மிகவுடன அற தெனும் செனிதான வராய்ப் பூவயனுயை பிற
ம்மாவுக் கரிதானவ ராட்ச் சகல புகனவர், ததாவாயி வந்த நாயகரு
டைய அழகிய திருவடிவைய நாடி யாங்களிட்டுத்திலே நடித்துத் துதித்
கு மதங்கியானவள் அப்படி மடித்தல் உள்ளமானது ஆக்கினியிலே
ட அரசுக்கா யுந்ரு மாயால் லேகமே சேத வல்லவர்களை வினோபவ
னாந்து மொளிப்படாமல் மறந்துவிடக்கடவியள் என்று (அ-ல்)

பாண் தாழிசை,

விடாது தழுவிடின் கமரர் விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
விபத்து முன்னமர் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
ஆடாததன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
ஆரங்கதன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
எட்டிவிட்டதன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
எண்ணெய் விட்டதன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
பட்டாநெய் விட்டதன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்
பசுரம் விட்டதன் தவிர்த்து விநியோகரயாமாதர் திரைகள்

[illegible]

வினாப்பயிற்றி இவ்விடத்திலேயே சங்கராணவர் அன்பு கூறுதல் பழக்
 குயினபமாகத்தக்கது என்பதெனத் தலையிடுங்கால் வாய்க்கிறதற்குமுற்புழ
 க்குதலாகிய என்னோ னுண்டல் வந்தியிடுகதேய்ந்த என்னையானது
 அழைக்கி அசைவாணிக்கும முழுவிலேயுந் திணைக்காரினை வாயினது மனை
 மறநூ டுதலாகியென வரமடனது வக்கத்திற் பறந்துபுரக்கறந்திருந்
 குழுவினானது என்று

அக

இதற்கல்ல-ரட்டனைக்கேற்றதுரை.

முலைகெ ண்ட பன்மணல் வாய்ம நிறுநிலையம மொர் குழலோ
 அழைக்கொண்டதின்ன மென்மையினையே உலையாழிவநரச
 லேவொழைநாட செங்கையாங்கேசர் தாலகொண்டகேசமெல்லாம்
 வினையொண்ட வ முறிநிபாங் தசைநவா நெக்கனவெனவரமே

(௭-௧) முலைபுண்டபாலினது மணமானது வாய்விட்டுநாறினதில
 லேமொழ்க்குளவகமானது முடிக்கதக்க பருவமின்றி உலையா நிற்கி
 ன்றது இன்னமுமென னுண்டது எனவெனையே அழைப்பையுடைய சமுந்
 திரம் எள்தனிலைப்பிடித்ததென்கரத்தினையுடைய அரங்கேசர் திரு
 வடித்தரமனாயால் அளக்குகொண்ட கேசமுழுதுமீவிலெபெற்றவாள்
 போன்ற சிறிதையுடையவளே எவ்வாறுசென்றாய் இதைவயின் கடி
 தையி காட்டுகிறியில் என்று

அஉ

இரங்கல்என்செர்க்கழிநெடிக் ஆசிரியவிருததம்

லெஞ்சாழங்கருதன் சஞ்சலமெருதம்
 லேழை, ம்பரியும் வீழமுன்பொருதார்
 சஞ்சலென்றவருக் கஞ்சலெனறருளுக்
 தாநிலன்புடையார் கோயிலின்படையார்
 பரந்தவண்டினமுக் கஞ்சலெனடலையார்
 வல்லியொன்வகுளோ செல்லீ தஞ்சுமும்
 சஞ்சலமுண்டகிலே நஞ்சமுண்டதிலேந்
 கள்ளமுண்டது வெண்ணுள்ளமுண்டதுவே

௭-௨, மெய்விடையே பேரைக கருதும் சஞ்சலெனப்பலையார்
 லேழை, ம்பரியும் வீழமுன்பொருதார்
 சஞ்சலென்றவருக் கஞ்சலெனறருளுக்
 தாநிலன்புடையார் கோயிலின்படையார்
 பரந்தவண்டினமுக் கஞ்சலெனடலையார்
 வல்லியொன்வகுளோ செல்லீ தஞ்சுமும்
 சஞ்சலமுண்டகிலே நஞ்சமுண்டதிலேந்
 கள்ளமுண்டது வெண்ணுள்ளமுண்டதுவே

தினவர் சரணமென்றவருக் கரணமாயஞ்சுதிரென தளிக்ஞத்தாயினு
மெண்டடங்கதிசுமாதிப அனபினைபுடைய அரந்தராயசுருடைய கோ
யிலின்பக்கத்திலே மேககாலமும் வண்டினமும் துயின்றேவம் துங்
காவில் வல்லி படிப ஒந்தொடியுண்டி அதிலே இரவிலகரு வியா
மல்லலருத்தாமனாயுங்கண்டு அதிலே ஆலகாலவிஷமுண்டு அந்தஆல
காலவிஷந்தீர்த்த ஓநுகாவத்தொழுண்டு அகென் இள்ளததை யுண்
டுவிட்ட-து-எ-து.

முதுவேலிர்கலம் எண்ணிக்கழிசெடிஸ்ஆசிரியயிருத்தம்

உண்மிழ்வாசமுடன் தண்டவேறருகம்வந்
துலவியசாரளமும் குலவியகாலிலா வும்
விண்டலர்பூவியையும் மெண்டனிநீர்புமுகும்
வேனிலு மெமுதிரா வேனிலுமாதிபதால்
அண்டம்மொழும்பெரு மாளம்புயமின்பெருமாள்
அருமதைவின்பெருமா ளழகியாம்பெருமாள்
புண்டரிகக்கமமும் தண்டிதையோதிமமே
புன்னைகள்சிந்தலோ யின்னமும்வந்திலோ

(எ-து) காமனாமணக்குந் தடாகம்பொருத்திய நீர்த்துறைமுகம் தங்
கியவண்ணமே புன்னுத்திலுதிருநீன் பூவே சொல்லக்கோளின் உண்
டுமிழப்பட்ட மனைத்தினுடனே கண்டலையாதிப காவிறதவழ்த்துந்
தமாருக மாளது உலவ நின்ற சாளரவாயதுங் குலாவப்பட்டஒளி
பொருத்தி. திலமும் முடிநீரிந்தித்தினை செய்தவனையும் மெல்லி
தாகியபன்னீரும் புதுகுளவாதுவெனிலாகிய இரண்டு காலகதிலும்
முதிரு தே விலாபொது அனேனிமகாலமுமாதியதன்மையாற நேவர்கள்
தொழப்பட்ட மெருமாளவா அம்புயமின்னுகிப இலக்குமிகரத்தா
னவரிலவத்தத்தநாயகரு எவம் அறகன்மிக்க நடபெருமாள்வா, ம்
இவனம்வரக்காண்டிலேன ஐநுசெவவேன எரு

சு. திருகாவம் வெற்றோலிவெண்ணிறை

இன்னிசைதே. அனேன் மெல்லியகோயிலெய்யகர்போத்
புன்னிள வாலவந் போனகி. துதினிம்போகாத்தீ
மினனி. மறுவிற்துலி யென்றன்மேலெலாம்
வனவியின் பொழிக்கோ வழங்குவாடைபே

(எது) இனிமதுசையைப்பொருத்திய நெய்ஞ்ஞழலையுடையவரினே
எபரந்திருவரங்கத்தி லீனி, துமேற்படாது, குறும் போதாறுமபொரு
தே, திமதினே சினாநறலை: ரானவம்போவாதிடத்தில் போகமாட்டாததி
ன்னப டட்டேகமூழையும்துன் னுன்னெனெய்முழுதும் நெருப்பின்
பொரிசனாவழங்கப்பட்டவ: டையானைக் காற்றெழைவாறு. அந்

க.ற்காலம் அந்நெய்க்குழிநெயில் ஆகிரியிருந்தாம்

வாடையாசிரு பனியு நாயவேலினால் வந்த நுகாதெனதே
பேடைமாமயிற் சாயலாயன்பாமேற் பிதழகருகிடல்செம்பொன
ஆடைநாயன் திருமச்சுநாகை வைக்கநாயனேறும்
இடைவாவிது மதமிதுபினிநிய ஒனிரியிமழையென்றே

(எது) கூங்காலமும்முனபனிக்காலமும் இவ்வே ணிக்காலமும்மு
தி லே ணிக்காலமாகிய ஐந்துபருவமும் நேய்துக்காகாலமாகியப
ருவந்தேர்த்தென்று சாயலினுலபெண்மயிலையொப்பாய்ச்சலைவர்
பிதழிழைவினாயாக்கடவதென்று பொன்னின்பிதாம்பரகதைத்தரி
த்தகாயன் நிறுமகளாகிய சிகேவிகாயகன ஆரங்கமாகியகோயிலுக்கு
நாயன் அலனேடப்பட்டபொம்பட்டா நாயன் நெற்றியினுடைய
னை மிதுமேகமன்று மதஜலமிதுமழைப்பென்றுபினிநிதப்பட்டஒசை
மிதுநுழையாசைஅன்று ஆசையாமழையன்றுன்னுமமறுத்தது-எ

கட்டளைக்கவிததுறை.

மழைபோன்மரகதம்போ லெம்பிஞானவளங்கோயிலன்னீர்
பிழைபொயிலவர்க்கிதை யாறுநாப்ப ரிவநிபின் வந்தெங்க
தனிழபோயுடைத்த வறுத்தமபொருளையெகொள்சக்கரன்பால்
உழைபோயெதுங்க முயல்போமதிப்பிற் கொளித்ததுவே

(எது) இவ்வே மழைமேகம்போலவும் மரகதமானிக்கும்போல
வழுவளங்குப்போ னவாகண்ணாருத் திருவரங்கத்தை பொப்பொன்
குத்திநிர்க்க உரைக்குநாயாறுரைக்கததக்கவர் யாருநொறுநா
வைக்கததக்கென்று ஆகலாந்நிலைப்பினுலவந்துந டர்க்கெய்க
மழையானதுபொறுயிடுதெறுத்தவதும.ப. பெருஞ்ஞமரிவாழ்ந்தே
மரகதமானிசனாகையிடுபொயொளிக்கயுமுயலன்னது-உத்திரநிடத்தி

போயெளிக்குவது என சொன்னமென்று தலைவனது தியாழித்தனஞ் சொ
ழிபதக்குரைத்தது என

கார்காலம் என்செய்க்புறிகெழில் விழுந்தம்.

ஒளிக்குமிறு சுடர்க்கவளம் விழுங்குமபேற்றாய்

உறுமுழக்கத் தித்திரளி மோடைகெற்றித்

அளிக்கும்பை மதக்கொண்முக களிந்தவழிவானல்

தோட்டிமாறுதப்பர்கர் அறக்குங்காலம்

அளிக்குலமும் கனக்குமயிர் குலமுமபாடி

ஆதிபொழித்திறுவரங்க மனைபாக்காலம்

விவிக்குமலைக் கறுங்கடலு மொறுகருங்காலம்

வினையேற்கு விளிகடுயின மேவக்காலம்

(எ-து) தன்னுள் ஒளிகளுதலையுடையசநயிதாதிகதரென்னுமிரன்
சேவனத்தையும விழுங்கிபகனவாடினிடத்துள்ளையிடியெழினிறப்ப
ட்டபுழக்கமாய் துத்திரதனுசே கெற்றிப்பட்டமாய்பெய்யப்பட்டம
னழியேமதஜலமாய்வரப்பட்டமேகமென்னும யானையெயினனலைய
அங்குசத்தினுலேகாத்நென்னும் யானைப்பாடித்தாந்துகொண்டுசெல்
லுங்காலம்வணடினவகர்பாடலும் அதுதானே களிப்புகையுடையமயி
ல்களாடலும் ஆசிரிப்பத்தொழிக்குழந்தை திறந்தாநவ மனைபாத
காலமசகதிக்கு மலைபுலையகறுங்கடலு மொறுகர்பட்டகாலம்மி
ருங்கவினையெச்செய்கடுவனக்குழித்திரவாதுதையில் மொறுகதாக்கா
லவளறு (இதனகறுத்து) இத்தனமமயிபகர்பாலம் அறங்களு
யகமனை அறத்தில் அதுமொறுகதாந்துகொண்டுமொறுகதாந்துகொ
மைவேண்டிவழிவெள்து-எ-து,

துவையெளிக்காலம்வழிசெல்லுதலு

மேவல்கவழி சென்னிதத்தா பளக்கொறு காடுறுவல்

விஞ்சுநிபெய்ய

ஐவல்வாழ்நிறுவாங்கத்தையெழித்தித்தானவந்நாட்

டிவலைபோலும்

தோலாவாய்த் குழலோலாக் கவினையெழித்தித்தானவந்நாட்

குறுபுனமபே

பூவலரின்மணம் பாப்டி யினவேணில்வரவந்த
பொதியத தென்றல்.

(எ-து)மேவலராகியபகைஞர்வாழப்பட்ட தென்னிலங்கையை மளங்கொருதர மிருகோடியு மொருகொடியாய்வினைய வில்லினை தனிதப் பூமடியினில் வல்லாராகிய இடையருடைய வாயி லுடைய வேய்க் குழலோசையைப் பசுவி ன்களினி செவியிலும்பெய்க்குள் தொஞ்சகன்மை பொருத்திய பு ன் மயாகிய மானபொகிற புட்டிக்கப்பபட்ட தின் மணங்களைப் பாப்டிக்கொண்டு இளவேணி பாலம் ஒருமலவில் வரவந்தபொதியமலைத்தென்றலாவ தென்றவாறு.

இரங்கல் கட்டளைக்கவித்துறை

தென்றலைக்குற்றமுக்கொ ண்பப் பொருள்கிறியன்பெரிய
நுன்றலைக்குத்துடிக்கும் பின் செய்வாய் திராலமுத
வன்றலைக்குஞ்சாய்க்கும் மிலங்கைமலங்களைக்
தன்றலைக்குஞ்சாய்க்கும் யாங்காலண்டராதிடனை

(எ-து)தென்றலாகியபகைஞர்வாழப்பட்ட தென்னிலங்கையை மளங்கொருதர மிருகோடியு மொருகொடியாய்வினைய வில்லினை தனிதப் பூமடியினில் வல்லாராகிய இடையருடைய வாயி லுடைய வேய்க் குழலோசையைப் பசுவி ன்களினி செவியிலும்பெய்க்குள் தொஞ்சகன்மை பொருத்திய பு ன் மயாகிய மானபொகிற புட்டிக்கப்பபட்ட தின் மணங்களைப் பாப்டிக்கொண்டு இளவேணி பாலம் ஒருமலவில் வரவந்தபொதியமலைத்தென்றலாவ தென்றவாறு.

கட்டளைக்கவிப்பா

அண்டர்வாழ்ந்துக்கிரவரங்கேசனார்
அணிபாக்கித் திருமற்றபெய்கினால்
பள்ளிடு மனவனை பாழிவாக்குவேன்
பாவிபாதுபாடமகம் மண்ணினால்
தண்டவாளுந்த கிலையிருக்கவே
சங்குமாழியுந் தாருமென்பேளவை

(எது) பிறவியென்னப்பட்ட சுழததிரத்திலேயுழந்திப்பினிப்பிய
யுடன இத்திரியமாயி சுறாமீனானது வழுக்கக்கொடியுள்ளையாயி
சுழியிலகப்பட்டிக் சுழலக்கடவேனேதருளே ஓபமானவனே பொனக்கு
அப்பனானவனே வெள்ளையகைய நிறந்தவுயிருக்குறவானவனேஅத
வேனையுமொருபெருளாயுயயக்கெ. ண்டருள்யுக்க கொருநாளு தண்
டாருமோவென்றவாறு

எழுதிக்கொடுத்தல், சிவபிரகாசம்

ஒருபொருளில்லீனிருக்கையாலேயே

உனது கைகளை உயர்த்தி நின்றாய்

பெருகுதண்ணளியின் பாசத்தினை...

பெரியதோர் தூதர்தான் என்பதே.

திருவாமணியுஞ் சங்கமுடையதிச்

செய்யுதாமனாட்சு 6 பத்தி

கருவிறுமையுடையதாய் நிகழிவாய் நிகழிவாய்

கலந்தேவர் கருணைவாழிதிருப்ப

[illegible]

கட்டளைக்கலித்துறை.

லாரியரங்கம் வருதிருப்பவைக்குமண்கடத்துத்
சிரியரங்கன் வளர்திரு கடுகாலபு. தென்றிருக்கா
லேரியங்க விமானமுங்கெ யிலுமேன்கடுகாழார்
பூரிபரங்கவர் கண்ணிரண்டா கணபுண்ணிரண்டே

எ-து. திருப்பாற்கடலாகிய விடத்திலுலதாரஞ்செய்ததிரந்திய
சித்திரப்பாவைபோன்ற சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கு மணாளாகிய சி-ப்
பிணையுடையவர் திருக்கணவளர்கருளிய சிங்காபு மெகெந்துதிசை
க்குத் திருப்பதியாகிய திருக்காவேரிகுழந்த திருவரங்கேசருடையகண
விமானத்தினையுத்திருக்கோயிலையுமேவித் தொழாமெவர்களை அ
வர்கள் முகத்திலிரைய கண்களென்றுண்டாகிய விண்ணெயிரமை பு
ண்களென்றுண்டானவைபென்றவாறு

நேரிசைவென்பா.

புண்ணுருடம்பிறவிபோதுமெனக்கும்முனக்கும்
எண்ணுதிருந்தினிப்போதங்-கண்ணு
குழங்காள தென்னரங்கக்கோயிலாவின்பொற்
குழங்காள நின்றேனைக்கா.

எ-து. தூர்க்கத்தமாகிய புண்ணினால் நிறைந்த தேகத்தையுட
யஜெனனானது இனிப்படியேனுக்குப்போதாதேவரிருக்கும்இனி
ப்படியெனனமணத்திற்குயவன் திகிரியைப் போலத் திரியலாமோ
கொன்றுசற்றயிருதயத்திலெண்ணியிரங்காமலிருத்தது இனிப்போது
ந்-கண்ணனேவேனுந் தப்பிரியனாகியவிடலையே தெற்குத்திசைக்குத்
திருப்பதியாகிய திருவரங்கமென னுங்கே யிலையுடையனேதேவரி
டைய அழகிய திருவடிகளாக இப்போது அடிபேனைக்காக்கேண்டு
மென்றவாறு.

கலிநிலைத்துறை.

காவிரியாய்ப்பாம்பனைமேற் கருமுகில்போற்கண்வளருங்
கருணைவள்ளல்
பூசிரியுந்தாழ்ந்தங்கர்பொன்னடியேதஞ்சமெனப்
பொருத்திகாழ்வார்
யாவரினுமிழிகுலத்தே சாணுமவர்கண்மர்
இமையநாட்டத்
தேவரினுழனிமரினுஞ்சினையெனன்றிருவரினுஞ்
சிரிபோரே.

எ-து. காவேரியென்னுமாற்றினிடத்திலே பாம்பணையாகியசே
ஷையனத்திறநிறுக்கணவளர்கருளியசருணா சிதியாகிய உள்ளலாவ
ரங்கையகருடைய பூமலர்ந்தபூந்துமாய் மாலையொருந்திய பொன்னே

யொத்த திருவடியே நஞ்சுமென்றடைந்து வாழப்பட்டவர் எஞ்ஞலக்
கூள்ளாரிலு மிழிகுலத்தேராயினும் அவர்களேசன்மர் இயையாநா
ட்டத்தினையுடைய தேவர்களிலேயுஞ்சிலனையனென் றுரைக்கப்பட்ட
விகுயரிலேயுஞ் சிறப்பினையுடையவரென்றவாறு, ௩௩

கட்டளைக்கலித்துறை-

தரங்கத்தினின் றுதளருமென் னுலிக்குன் னுமரைத்தீர
னிரங்கிதகருவெத்க்கால்நுஞ்செல்லவையெழுபாருமுண்டு!
பரங்கெட்டே ராலினும்பல்லாழியி னுட்பகமெ ன்னிஞ்
தரங்கத்தினுத்தாயிலவாயச்சுதானந்தகோ வித்தகேன

எ-து. தரங்கமாகிய அலைபோலலெத்து தளர்ச்சியையுடையும்அ
ருயேனுடைய வானிக்காதரமாக உனதுமாதரானித்தத்தையிரங்கித்
தருவெத்க்காலமே சொல்லியாக ஏழுலகமுண்டு அதின்களந்தோன்
ருமல் லாலைமேற்பாறகடலிற்றுயிலுமயசுமை பொருத்தியகாலேரி
ஞுழங்கிருவாங்கத்தினிடத்திலுந் தாயின்றருளிய அச்சுதானந்தகோ
வித்தகேன அரங்கனாய்களையென்றவாறு பரங்கெட்டென்பதற்கு சக
லபுவனசராசரங்கனூத்தனது குட்சிக்கு எடக்கிததானே பரமாயிருந்
தானென்றவைப்பிழைமையுமென்க. ௪௪

எண்ணர்க்கழிவெழில் ஆசிரியவண்ண விகுததம்,

மழைமுகிலெனவேபனுமுகத்தின்
வரியாவணையேறிவாழாங்ககூடம்
எழில்பெறுவிகுதர்களிலேகலம்பகம்
எனமொருதமிழ்மாலேதானணித்தனன்
குழலிசையளிமேவுகூடம்வந்தருள்
குருபரனிருபாதபோதடைந்தவன்
அழகியமணமானதாகவென்பவன்
அடியவாழகுழுவதமுமன்பனே.

எ-து. மழை மேகம்போன்ற வண்ணராய்ப்பொருட்டியையுடைய
வகிப்பொருத்திய பரம்பலையிலேயே இனிதாயமர்ந்துவாழும்அரங்க
காயகருடைய வெழில்பெற்ற இருபாசாம்புயங்கனித்தலம்பகமென்னு
ம்மாமலை சாத்திரருளினன் குழலிசைய மவண்டிசையுமேவுவனன்
செறித்தகூடமாகிய ககரினுள்ளிருபாதுடையதிருவடிகளையனைந்த
அழகிய மணவாளதாசனினன் தம் பேர்பெற்ற அடியவருந் சடியவரு
டைய திருவடிக்குந் தாமும் அன்பனுனவனென்றவாறு. ௪௫

திருவாக்கக்கலம்பகம் மூலமும்-உரையும்.

முத்திற்று.

பிராமஜெயம்.

பாடல் அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.
அண்டரீபாந்	அகடல்வழியிட	உரு
அண்டமுழுது	சமிகளபொரு	ருச
அங்கமாய்	உருகற்றாரெனி	சம
அகலினடித்	யககாணுகபது	சக
அருமித்தமவளை	உருகாவினெனின்	உரு
அருப்புண்ட	சுருகாரசமோநல்	ருச
அரும்புன்னுருத்	ருசகாஸமுணாந்த	ருச
அலைகடல்வ	யகாஸபிரமுரு	ருச
ஆடும்படலா	ருசகாவிநிவா	சம
ஆடினையனை	ருசகுருகுந்ருவா	உரு
ஆழ்வார்புன	ருசகசுனையே	உரு
ஆனந்தமாய்	சககெல்லையனா	உரு
இரங்கத்தனி	உருகொற்றவன்தன்	சக
இரவியையிர	ருசகுருகுந்ருவா	சக
இருங்குங்கு	ருசசித்திகத்தித்தி	ருச
இரும்புலனம்	சகசித்தையிந்ரு	ருச
இருளினமலெ	உருசுருபூக்செ	ருச
இல்லநமெ	ருசசெம்பொன்ன	சம
இளவரிசை	சகசேவடியான்	சம
உண்ணியிழ	சகசேலிக்கவாழ	உரு
உருமாதிப்பல்	சககரங்கத்தினி	உரு
உருவெனவரு	அகாவிநிணம்	சம
உருகலவடம்	சககாவனகனக	சக
எங்கணுரி	ருசசிருவாங்கந்தி	யக
எங்காத்தான	சகசிருப்பொற்பா	உரு
எனக்கேறிரு	ருசதிண்டாவழு	சக
கருதயனம்	ருசதுறைமதியா	உரு
கருகாதுழுக	சகதின்தலைக்	சம
கருபொருள்	சகமேடுகிளந்தனை	சக
கனிக்குமிரு	சகதேவராயத்தே	சக

பாட்டு
தேனத்துசேர
தேனமருஞ்
தொட்டெண்ட
தொழப்பெருந்
நஞ்சுதிர்வழ
நஞ்சமுமமு
நன்னந்தவை
நீச்ச்சம
நீரிநுக்குமட
நேசக்கழை
பண்கொண்
பாசமாமடியா
பாதியாயமுடிய
பிடிக்குப்பா
பிறவியே
புண்ணாருட
புயனானகு
புலையாந்தி
பெருமலையா
பெருவரங்கே
பேசவந்ததூத
போதமே
பொய்யணி
போனகம்படு
மண்டலமும்
மருவுகந்தை
மலர்தலையுல

பக்கம்	பாட்டு.
௨௬	மழைபினைம்
௨௭	மழைபோண்
௬௪	மழைபுகிலெ
௩௪	மறக்குமொ
௨௫	மறைப்பாற்
௨	மாதலங்கொ
௨௮	மாணர்கே
௬௫	மாணெய்ய
௨௬	முலைகொ
௪௮	முன்னம்மிற
௬௬	முன்னமேழ்
௫௭	மேவலர்
௨௧	வடியாத
௫	வாடியோட
௫௬	வாடையா
௬௭	வாயினிரங்
௧௮	வாரியரங்
௨௨	வாழ்மெளலி
௫௩	வாணிட்டகீர
௩௮	விடாதும
௪௩	விலையான
௫௮	விரங்காதி
௨௨	வெஞ்சமுந்
௩௧	வேதந்தொகு
௧௪	வேலையுல
௨௧	வைகலந்தமு
௧௧	

பக்கம்.
௪௫
௬௨
௬௬
௨௭
௩
௪௬
௫௬
௨௮
௫௮
௫௩
௬௩
௬௪
௬௬
௨௬
௬௮
௫
௫௩
௪௮
௨௩
௩௮
௪௪
௩௩

பாடல் அகராதி-முற்றிற்று.

